

ధర్మము

విచారణ

విశ్వ కల్యాణం - హిందూ సంఘటన

సదాశివ సమారంభం

గురు దక్షిణామూర్తి

గురు వేదవ్యాస మహర్షి

గురు కౌశిక మహర్షి

గురు నారద మహర్షి

గురు వాల్మీకి మహర్షి

గురు శిక్షవృక్ష

శంకరాచార్య మధ్యమాం

గురు దత్తాత్రేయ

గురు బాలాదే

గురు గౌరీమ బుద్ధ

గురు ఆదిశంకరాచార్య

గురు రామానుజాచార్యులు

గురు జ్ఞానేశ్వర్

గురు రవిదాస్

గురు కబీర్ దాస్

గురు చైతన్య మహా ప్రభువు

గురు నానక్

గురు రాఘవేంద్ర స్వామి

గురు పీఠలక్ష్మీంధ్ర స్వామి

యోగి పరమహంస

అస్మదాచార్య పర్యంతం

గురు శ్రీలింగ స్వామి

గురు లాహిరీ మహాశయి

గురు రామకృష్ణ పరమహంస, అమ్మ శారదాదేవి

గురు వివేకానంద

గురు సాయి బాబా

గురు ఆరబింద్

గురు రమణ మహర్షి

గురు యోగానంద

గురు భక్తవేదాంత ప్రభుపాద

గురు మళయాళస్వామి

గురు విద్యాప్రకాశానందగిరి

గురు చంద్రశేఖర పరమహార్య

వందే గురుపరంపరాం...

నన్ను “నేను” తెలుసుకోవటానికి

నన్ను “నేను” మార్చుకోవటానికి

“నేను” గా ఉండటానికి

మరియు అత్యుత్తమ జీవన విధానానికి

కావలసిన భక్తి,జ్ఞాన,కర్మ,ధర్మ సమాచారం ఒకేచోట తెలుగులో ఉచితంగా!

సాధారణంగా వేదాంతం తెలుసుకోవాలనే కోరిక వుంటుంది, కాని గ్రంథాలు అందుబాటులో లేవు. ఇంకొకరి దగ్గర గ్రంథాలు వుంటాయి, కాని జిజ్ఞాసువులకి ఎక్కడ ఉన్నవో తెలియదు. అలాగే కొన్ని లైబ్రరీ లో కొన్ని రకాల పుస్తకాలు మాత్రమే లభ్యం అవుతున్నాయి, అంతేగాక విలువైన గ్రంథాలు సరైన సంరక్షణ లేక కనుమరుగైపోతున్నాయి, కనుక మన అందరి కోసం భారత ప్రభుత్వం పురాతన ఆధ్యాత్మిక గ్రంథాలను సంరక్షించే నిమిత్తం ఎంతో శ్రమతో కంప్యూటరీకరణ ద్వారా ఒక చోట చేర్చుతూ ఆన్ లైన్ చేయటం జరిగింది. ఇటువంటి విలువైన జ్ఞాన సంపదను మరింత సులభంగా అందుబాటులోకి తీసుకురావటానికి సాయి రామ్ సేవక బృందం ఉడతా భక్తి గా ఇప్పటివరకే దాదాపు 5000 పుస్తకాలను వివిధ వర్గాలుగా విభజించి PDF(eBOOK) రూపంలో ఆన్ లైన్ లో ఉచితంగా అందించటం జరిగింది. కనుక ప్రతి ఒక్కరు ఈ సదవకాశాన్ని సద్వినియోగం చేసుకోగలరు. ఇందుకు సహాయం అందించిన భారత ప్రభుత్వపు వెబ్ సైట్(డిజిటల్ లైబ్రరీ అఫ్ ఇండియా <http://www.new.dli.ernet.in>), ఆర్కైవ్ వెబ్ సైట్(<https://archive.org>), గూగుల్ వెబ్ సైట్(<https://www.google.co.in>), మైక్రోసాఫ్ట్ వెబ్ సైట్(<http://www.microsoft.com>) కు మేము ఋణపడివున్నాము.అలాగే ఇటువంటి బృహత్తర కార్యక్రమానికి పెద్ద మొత్తం లో గ్రంథాలను అందించిన తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానమునకు కూడా మనం ఋణపడివున్నాము. సాయి రామ్ సేవక బృందం కోరుకొనేది ఒక్కటి, ప్రతి ఇల్లు ఆధ్యాత్మిక జ్ఞాన గ్రంథాలతో నిండిపోవాలన్నదే మా కోరిక.

ఈ గ్రంథాలను ఉచితంగా ఆన్ లైన్ లో చదువుటకు, దిగుమతి(డౌన్లోడ్) చేసుకొనుటకు గల మార్గాలు:

- 1) భారత ప్రభుత్వపు వెబ్ సైట్: <http://www.new.dli.ernet.in> లేక <http://www.dli.ernet.in>
- 2) సాయి రామ్ వెబ్ సైట్: <http://www.sairealattitudemanagement.org>
- 3) సాయి రామ్ గూగుల్ సైట్: <https://sites.google.com/site/sairealattitudemanagement>
- 4) ఆర్కైవ్ వెబ్ సైట్: <https://archive.org/details/SaiRealAttitudeManagement>

ఈ జ్ఞాన యజ్ఞం పై గల సలహాలు,సూచనలకు సేవక బృందాన్ని సంప్రదించుటకు: sairealattitudemgt@gmail.com

సాయి రామ్ భక్తి,జ్ఞాన సమాచారం: <https://www.facebook.com/SaiRealAttitudeManagement>

సాయి రామ్ భక్తి,జ్ఞాన సంబంధ వీడియోలు: <https://www.youtube.com/user/sairealattitudemgt>

ఈ జ్ఞాన యజ్ఞంలో ప్రతి ఒక్కరు పాల్గొని, ఈ అవకాశాన్ని సద్వినియోగం చేసుకొని,మీరు సంతృప్తులైతే మరొక సాధకునికి, జిజ్ఞాసువులకు మార్గం చూపించగలరని ఆశిస్తున్నాము. మీరు చదువుకోవటంలో ఏమైనా ఇబ్బంది కలిగితే సేవక బృందంను సంప్రదించగలరు. ఒకవేళ మా సేవలో ఏమైన పొరపాటు వస్తే మన్నించగలరు.

ఈ గ్రంథపు భారత ప్రభుత్వ డిజిటల్ లైబ్రరీ గుర్తింపు సంఖ్య: 2020120036115

గమనిక: భక్తి,జ్ఞాన ప్రచారార్థం ఉచితంగా eBook రూపంలో భారత ప్రభుత్వపు సహాయంతో ఇవ్వడం జరిగింది. ఈ గ్రంథముపై వ్యాపార,ముద్రణ హక్కులు రచయిత,పబ్లిషర్స్ కి గలవు, కనుక వారిని సంప్రదించగలరని మనవి చేసుకొంటున్నాము.

SaiRealAttitudeManagement(SAI RAM) - సాయి నిజ వ్యక్తిత్వ నిర్వహణ(సాయి రామ్)

*** సర్వం శ్రీ సాయినాథ పాద సమర్పణమస్తు ***

భారత ప్రభుత్వపు వెబ్ సైట్ - డిజిటల్ లైబ్రరీ అఫ్ ఇండియా

<http://www.new.dli.ernet.in>

Digital Library of India: Inc. X

www.new.dli.ernet.in

Digital Library of India

Hosted by: Indian Institute of Science, Bangalore in co-operation with
CMU, IIT-H, NSF, ERNET and MCIT for the Govt. of India and 21 major participating centres.

Home Vision Mission Goals Benefits Content Selection Current Status People Funding Copyright Policy FAQ RFP

Books Journals
Newspapers
Palm-Leaves (Manuscripts)

Title:

Author:

Year: to

Subject:

Language:

Scanning Centre:

[Presentations and Report](#)
[Statistics Report](#)
[Status Report](#)
[Feedback](#) | [Suggestions](#) |
[Problems](#) | [Missing links or Books](#)

Click [here](#) for PDF collection
DLI MIRROR at IUCAA Data Center PUNE

For the first time in history, the Digital Library of India is digitizing all the significant works of Mankind.

[Click Here to know More about DLI](#) ^{New!}

Books	Journals	Newspapers	Manuscripts
<ul style="list-style-type: none">Rashtrapati BhavanCMU-BooksSanskritTTD TirupathiKerala Sahitya Akademi	<ul style="list-style-type: none">INSA	<ul style="list-style-type: none">Times of IndiaIndian ExpressThe HinduDeccan HeraldEenaduVaartha	<ul style="list-style-type: none">Tamil Heritage FoundationAnnaUniversity ^{New!}

Title Beginning with.

A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X	Y	Z					
Author's Last Name																														
A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X	Y	Z					
Year																														
1850-1900					1901-1910					1911-1920					1921-1930					1931-1940					1941-1950					1951-
Subject																														
Astrophysics	Biology	Chemistry	Education	Law	Mathematics	Mythology	Religion	For more subjects...																						
Language																														
Sanskrit	English	Bengali	Hindi	Kannada	Marathi	Tamil	Telugu	Urdu																						

అతి విశిష్టం ఈ దానం!

స్వామి వివేకానంద

“దానాలలోకెల్లా ఆధ్యాత్మిక విద్యాదానం చాలా శ్రేష్టమైంది! దాని తరువాతిది లౌకిక జ్ఞానదానం, ప్రాణదానం, అన్నదానం” అని వ్యాసమహర్షి చెప్పారు.

మన ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం భారతదేశ హద్దులలో నిలిచి పోకూడదు. లోకమంతటినీ ఆవరించాలి! ఇలా లోకవ్యాప్తమైన ధర్మప్రచారాన్ని మన పూర్వులు చేశారు. హైందవ వేదాంతం ఎన్నడూ ఈ దేశం దాటి పోలేదని చెప్పేవారూ, మతప్రచారార్థం తొలిసారిగా, పరదేశాలకు వెళ్ళిన సన్యాసిని నేనే అని చెప్పేవారూ, తమ జాతిచరిత్ర నెరుగని వారే! ఇలాంటి సంఘటనలు ఎన్నోసార్లు జరిగాయి. అవసరమైనప్పుడల్లా, భారతీయ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానప్రవాహం వెల్లువలా లోకాన్ని ముంచెత్తుతూ వచ్చింది.

రాజకీయ ప్రచారాన్ని రణగొణధ్వనులతో, యోధులతో సాగించవచ్చు. అగ్నిని కురిపించి, కత్తిని జళిపించి, లౌకిక జ్ఞానాన్నీ సంఘనిర్మాణ విజ్ఞానాన్నీ విరివిగా ప్రచారం చేయవచ్చు. కానీ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానదానం కళ్ళకు కనిపించకుండా, చెవులకు వినిపించకుండా కురుస్తూ, రోజూ పువ్వుల రాసుల్ని వికసింపజేసే మంచులాగా నిశ్శబ్దంగా జరగవలసి ఉంది. భారతదేశం నిరాడంబరంగా, లోకానికి మళ్ళీ మళ్ళీ చేస్తూ వచ్చిన దానమిదే!

మిత్రులారా! నేను అవలంబించే విధానాన్ని తెలియజేస్తాను వినండి. భారతదేశంలోనూ, ఇతర దేశాల్లోనూ మన పారమార్థిక ధర్మాలను బోధించడానికి తగినవారుగా మన యువకుల్ని తయారు చేయడానికై భారతదేశంలో కొన్ని సంస్థలను నెలకొల్పాలి! ఇప్పుడు మనకు కావలసింది బలిష్ఠులు, జవసంపన్నులు, ఋజువర్తనులు, ఆత్మ విశ్వాసపరులు అయిన యువకులు. అలాంటి వారు నూరుమంది దొరికినా, ప్రపంచం పూర్తిగా పరివర్తన చెందగలుగుతుంది!!

ఇచ్చాశక్తి తక్కిన శక్తులన్నీ కన్నా బలవత్తరమైంది. అది సాక్షాత్తూ భగవంతుని దగ్గరి నుండి వచ్చేదే కాబట్టి దాని ముందు తక్కినదంతా లొంగిపోవలసిందే. నిర్మలం, బలిష్ఠం అయిన ‘ఇచ్చ’ (సంకల్పం) సర్వశక్తిమంతమైంది. దానిలో మీకు విశ్వాసం లేదా? ఉంటే మీ మతంలోని మహోన్నత ధర్మాలను ప్రపంచానికి బోధించడానికై కంకణం కట్టుకోండి. ప్రపంచం ఆ ధర్మాల కోసమై ఎదురుచూస్తోంది. అనేక శతాబ్దాలుగా ప్రజలకు క్షుద్రసిద్ధాంతాలు నేర్పడం జరిగింది. వారు వ్యర్థులని ప్రపంచమంతటా బోధలు జరిగాయి. ఎన్నో శతాబ్దాల నుండి వారు ఈ బోధనల వల్ల భయభ్రాంతులై, పశుప్రాయులైపోతున్నారు. తాము ఆత్మస్వరూపులమనే మాటను వినడానికైనా వారెన్నడూ నోచుకోలేదు. “నీచాతినీచుడిలో కూడా ఆత్మ ఉంది. అది అమృతం, పరమ పవిత్రం, సర్వశక్తిమంతం, సర్వవ్యాపకమైనది” అని వారికి ఆత్మను గురించి చెప్పండి. వారికి ఆత్మవిశ్వాసాన్ని ప్రసాదించండి. ❖

మూలం: శ్రీ రామకృష్ణ ప్రభ - ఫిబ్రవరి 2014

విశ్వ కళ్యాణం -

హిందూ సంఘటన

ప్రొఫెసర్ రాజేంద్రసింహ

SAHITYA NIKETAN
B-4 852. Barakatpura;
HYDERABAD-500 027.

సాహిత్యనికేతన్ ప్రచురణ

ముందు మాట

ప్రొ. రాజేంద్ర సింహజీ రాష్ట్రీయ స్వయంసేవక్ సంఘ్ సర్ కార్యవాహ (General Secretary) బాధ్యతను గత కొద్దికాలం చూకా నిర్వహించారు. ప్రస్తుతం సహసర్ కార్యవాహ (Joint General Secretary) బాధ్యతను నిర్వహిస్తున్నారు. 1987 జనవరి, ఫిబ్రవరి నెలల్లో సర్ కార్యవాహగా ఆంధ్రప్రదేశ్ ను పర్యటించి సంఘ్ శిశిర శిబిరాలలో పాల్గొన్నారు. అప్పుడు శిశిర సారవజునికోత్సవాలలో, స్వయంసేవకు ప్రత్యేక సమావేశాలలో వారు చేసిన ప్రసంగాలను పుస్తక రూపంలో వెలువరిస్తే ఉపయోగకరంగా ఉంటుందని పలువురు సూచించారు. ఆ సూచనమేరకు ప్రచురించిన ఈ చిన్న పుస్తకంలో ఆర్.యస్.యస్. సిద్ధాంతం కొన్ని ఉదాహరణలతో వివరించబడింది.

ఈ పుస్తక ప్రచురణకు అనుమతి నిచ్చిన ప్రొ. రాజేంద్ర సింహజీకి, సహాయపడినవారికి కృతజ్ఞతాపూర్వక వందనాలు.

ప్రభువ జ్యేష్ఠ అచల ఏకాదశి,
జూన్ 22, 1987
హైదరాబాదు.

—ప్రకాశకులు

విషయ సూచిక

1. . దేశాభ్యుదయంకోసం హిందువులు	5
2. . ఇరవై నాలుగు గంటలూ స్వయంసేవక్	28
3. . హిందూ సంఘటన అంటే ?	44
4. . ప్రశ్నోత్తరాలు	53

దేశాభ్యుదయంకోసం హిందువులు

(సారవజునికోత్సవ ప్రసంగం)

సంఘం కార్యమీనాడు దేశమంతా బ్యాపించింది. ప్రతి జిల్లాలో సంఘం పని ఉంది. దేశంలో నేడు 450 జిల్లాలున్నాయి. ఆ జిల్లాలు తాలూకాలుగా కొన్నిచోట్లా, బ్లాకులుగా మరి కొన్నిచోట్లా విభజించబడినాయి. అటువంటివి దేశం మొత్తంమీద 2,400 ఉన్నాయి. వాటిలో 2,300 ఖండాల్లో సంఘం కార్యక్రమాలు నిర్వహింపబడుతున్నాయి. అంటే 95 శాతం ఖండాల్లో సంఘం పని జరుగుతున్నదని మనం చెప్పుకోవచ్చు. పదివేల కంటే ఎక్కువ జనాభా కల పట్టణాలన్నింటా సంఘం శాఖలు పనిచేస్తున్నాయి. అటువంటి పట్టణాలు దేశంలో మూడువేలున్నాయి. దేశం మొత్తం మీద ఇరవైవేల శాఖలుంటే అందులో పదిహేడువేల శాఖలు చిన్న చిన్న గ్రామాలలోనే ఉన్నాయి. అరవై, అరవైరెండు సంవత్సరాలలో మనం ఈ అభివృద్ధిని సాధించాం. హిందూ సమాజం దీనిని అంగీకరించటమే అందుకు కారణం. ఈ పెద్ద దేశంలో సువ్యవస్థితమైన, సంఘటితమైన శక్తి సంఘమొక్కటే. కాని అయిదు లక్షల గ్రామాలున్న దేశంలో ఇరవైవేల శాఖలు పూర్తి లక్ష్యాన్ని సాధించలేవు. శాఖల సంఖ్య పెరగాలి. లక్షసాధనకై మనం మనస్ఫూర్తిగా పనిచేయాలి.

ఈ మధ్యకాలం దాకా సంఘం గురించి వ్యతిరేకాత్మక ధోరణిలో అనేక విమర్శలు వ్యాఖ్యానాలు వినేవాళ్ళం. కాంగ్రెస్, కమ్యూనిస్ట్, జనతా

పార్టీల వారందరూ సంఘానికి వ్యతిరేకంగానే మాట్లాడేవారు. సంఘ చాలా సంకుచితమైందని, మతతత్వం ఉన్న సంస్థ అని ఆ విమర్శ. కానీ గత రెండు మూడు సంవత్సరాలలో ఇటువంటి వ్యతిరేకాత్మక విమర్శలు ఎక్కువగా వినపడటం లేదు. “మీకు రాజీవ్ గాంధీకి మధ్య ఏమైన ఒడంబడిక కుదిరినదా? సంఘాన్ని కాంగ్రెస్ నాయకులు అంతగా విమర్శించటంలే”దని చండీగడ్ లో పత్రికా విలేఖరులు నన్ను ప్రశ్నించారు. “రాజీవ్ గాంధీతోనే కాదు, చంద్రశేఖర్ తో, చౌదరి చరణ్ సింగ్ తో, కమ్యూనిస్టులతోకూడ ఒప్పందం కుదుర్చుకున్నా”మని హాస్యంగానేను సమాధానం చెప్పాను. నేడు సంఘానికి వ్యతిరేకంగా మాట్లాడటానికి ఎవరూ సాహసించటం లేదు. దీనికి కారణం ఒప్పందాలు కాదు. సంఘ, హిందూ సమాజ్ ఒక్కటే అనే భావ మేర్పడటం, సంఘాన్ని వ్యతిరేకించటమంటే హిందూ సమాజాన్ని వ్యతిరేకించటమే. ఈ విషయాన్ని రాజకీయ పక్షాలు గ్రహించాయి. హిందూ సమాజం నుండి టిట్లు కావాలి కదా! అందువల్లనే సంఘాన్ని ఎవ్వరూ విమర్శించటం లేదు.

సమైక్యత, ఏకాత్మతా భావాలను దేశం నలునునూలలా వ్యాప్తి చేయటానికి సంఘ తృప్తి చేస్తోంది. క్రమశిక్షణను పెంచటానికి కూడ సంఘ పనిచేస్తోంది. సమాజంలో పెద్దవాళ్లు చాలామంది చెపున్నట్లు నైతిక విలువలు పెరిగినప్పుడే దేశం ప్రగతి పైపు పడుతుంది. నేడు సమైక్య భావం విషమ పరిస్థితుల నెదుర్కొంటున్నదనీ, విచ్ఛిన్న కర్త శక్తులు పెరుగుతున్నాయనీ, మన ప్రాచీన సంస్కృతి సంప్రదాయాల నాథారంగా సమైక్య భావాన్ని రూపొందించాలనీ, క్రమశిక్షణకు ప్రాధాన్యమివ్వాలనీ దేశంలో రాజకీయ నాయకులు చెపున్న మాటలే. అంటే సంఘ భావనలను అందరూ అంగీకరిస్తున్నారన్నమాట. సంఘ పై వ్యతిరేకాత్మక భావన

తగ్గటమేకాదు, సంఘ్ ఆలోచనలను యితరులుకూడ స్వీకరిస్తున్నారన్నమాట. అయితే మనమాశించే దానిలో ఇది చాలా కొద్దిమాత్రమే.

ఈనాడు దేశంలో వేర్పాటు వాదనలు పెరుగుతున్నాయి. విచ్ఛిన్నకర ధోరణులు మితిమీరుతున్నాయి. కాశ్మీర్ ప్రాంతంలో హిందూ దేవాలయాలు విధ్వంసానికి గురవుతున్నాయి. మొగలాయిల పాలనలో, ఔరంగజేబు పాలనలో హిందూ దేవాలయాలు విధ్వంసానికి గురయ్యాయని మనం చదువుకున్నాం. కాని నేడు స్వదేశీ పరిపాలనలో 70 నుండి 75 వరకు దేవాలయాలు నాశనం చేయబడ్డాయని, విగ్రహాలు పడగొట్టబడ్డాయని విన్నప్పుడు, హిందువులు ఈ దేశంలో తలెత్తుకు తిరగగలరా, శాంతి యుత జీవనం కొనసాగించగలరా, అనిపిస్తుంది. దేశ విభజన జరిగి పాకిస్తాన్ విడిపోయినప్పటికీ, పాకిస్తాన్ జిందాబాద్ అనే నినాదాలు వినపడు తూనే ఉన్నాయి. హిందూ యాత్రికుల కారణంగా ఆ కాశ్మీర్ సుఖ సమృద్ధంగా ఉంది. అయినా కాశ్మీర్ లో హిందూ కుక్కలు ఇక్కడ నుండి పోవాలని వినపడ్తోంది. ఈ విధంగా భారతదేశంలో వినపడటం సిగ్గుపడ వలసిన విషయం.

పంజాబ్ పరిస్థితి మనందరికీ తెలిసినదే. అకాలీదక్ అధికారంలో కొంత కాలం ఉంది. అయితే అంతః కలహాల కారణంగా అధికారాన్ని కోల్పోయింది. అధికారంలోలేని రాజకీయ పార్టీలు ఉద్యమాలు నిర్వహించటం మాములే. అకాలీదక్ కూడ ఇలాగే ఉద్యమాన్ని ప్రారంభించింది. 1980 నుండి ఈ ఉద్యమం తీవ్రమైంది. మొదట్లో శాంతియుతంగా జరిగిన ఈ ఉద్యమం త్వరలోనే జార్నలిస్టింగ్ భింద్రన్ వాలా హస్తగతమైంది. వేర్పాటు వాదులు, ఆతంత్రవాదులు (తీవ్రవాదులు) అందులో ప్రవేశించారు. దురదృష్టవశాత్తూ మైన విషయమేమిటంటే - ఈ సమస్యను ఇంకా రాజకీయ

సమస్యగానే మనం పరిగణిస్తున్నాము. నేడు పంజాబ్ లో ప్రజలు చంపబడుతున్నారు. (అందుకు ప్రత్యేకించి బాధపడవలసిన పని లేదు. ఎందుకంటే ప్రజలు ప్రతిచోటా చంపబడుతున్నారు. కరీంనగర్, వరంగల్ జిల్లాలలో చంపబడుతూనే ఉన్నారు కదా! కొన్నిచోట్ల తమలో తాము పోట్లాడుకుని చంపుకుంటున్నారు. కాని అందువలన సమాజంలో భేదభావం ఓ అగాధం ఏర్పడటం లేదు. సమాజం విచ్ఛిన్నమయ్యే ప్రమాదంలేదు. కాని ప్రస్తుత పంజాబ్ పరిస్థితి వేరు.) సిక్కు సోదరులకు యితర హిందువులకు మధ్య అగాధం సృష్టించబడుతోంది. పసివాళ్ళు చంపబడుతున్నారు. కేశధారులైన సిక్కులుకూడ ఉద్యమకారులకు సహకరించకపోయినా, ఉద్యమాన్ని వ్యతిరేకించినా హింసకు గురవుతున్నారు: వాస్తవానికి వారు గురుభక్తులు కారు. గురువుయొక్క అనుచరులు కారు. నిర్దోషులైనవారిని, అమాయకులను చంపేవారిని సిక్కుమతంనుండి బహిష్కరించాలి. నేడు భయంకరమైన పరిస్థితిని మనం ఎదుర్కొంటున్నాం. పాకిస్తాన్ తో చేతులు కలపటమంటే సిగ్గుపడాల్సిన విషయం. కాని పంజాబ్ లో నేడు జరుగుతున్నదదే.

సంఘ్ ఈ విషయంలో ఏమి చేస్తోంది? అరే ప్రశ్న మీ మనస్సులలో తలెత్తవచ్చు.

సంఘ్ కార్యకర్తలకు పంజాబ్ నుండి పారిపోవలసిన అవసరం లేదని చెప్పబడింది. అలా పారిపోవటంవలన మనకే సప్టం. పంజాబ్ నుండి సిక్కితర హిందువులు, దేశంలోని ఇతర ప్రాంతాలనుండి సిక్కులు పారిపోవటం చాలా తెలివితక్కువ పని. యితరప్రాంతాలలోని సిక్కులరక్షణ ఆ ప్రాంతాల ప్రజల బాధ్యత, అలాగే పంజాబ్ లోని యితర హిందువులను కాపాడవలసిన బాధ్యత తమపై ఉందని అచ్చట నివసిస్తున్న సిక్కులు గ్రహించాలి. అసలు మనదేశం వదలి ఎక్కడికి పారిపోగలం?

ఖలిస్థాన్ ఏర్పడినందున సమస్య పరిష్కారం కాదు. పాకిస్థాన్ వేర్పాటువాద ఫలితంగానే ఏర్పడింది. అంతమాత్రాన ఆ సమస్య పరిష్కారం కాలేదనే చెప్పాలిగా! ఎందుకంటే, పాకిస్థాన్ ఏర్పడిన ఫలితంగా మనం దానితో మూడుసార్లు యుద్ధం చేశాము. నాలుగోసారి యుద్ధానికి పాకిస్థాన్ సమాయత్తమౌతోంది. “సూక్ష్మ క్లియర్ బాంబు” అను సిద్ధం చేసుకుంటోంది. అమెరికా నుండి ఆయుధాలను దిగుమతి చేసుకుంటోంది. దానికి తోడు మన దేశంలో నివసించే ముస్లింల ప్రవర్తన అనుమానాస్పదంగా తయారు అయింది. వారు ఈ దేశ పౌరులు ప్రవర్తించవలసిన తీరుతో ప్రవర్తించటం లేదు. అటువంటి సమయంలో అనుమానాలు రేకెత్తటం అసహజమేమీ కాదు. గణతంత్ర దినోత్సవం (రిపబ్లిక్ డే) జరుపుకొనని పౌరుడుంటాడా? ముస్లిం నాయకులు రామజన్మభూమి విషయంలో చేసిన ప్రకటనలు మీకు తెలిసే ఉంటాయి. జనవరి 26 నాటి ఉత్సవాలను బహిష్కరించమని వారి అనుచర్యులను కోరారు. అది బాస్తవానికి దేశద్రోహకరమైన విషయం. అందువలననే అనుమానాస్పదమైన దృష్టి ఏర్పడుతోంది. పాకిస్థాన్ ఏర్పడటంవలన ఏ ఒక్క సమస్యకు పరిష్కారం లభించలేదనే విషయం సుస్పష్టం. ఇదే విషయాన్ని ఖలిస్థాన్ విషయంలోకూడ మన సిక్కు సోదరులకు తెలియజెప్పాలి. ఖలిస్థాన్ ఏర్పాటు సమస్యలకు పరిష్కార మార్గం కాదు. పాకిస్థాన్ తో యుద్ధం మొదలై నప్పడల్లా ఖలిస్థాన్ అంటే పంజాబ్ కే ముందు నష్టం వాటిల్లుతుంది. వేర్పాటుభోరణులవలన దేశానికి ఏమీ లాభం లేదనే విషయం స్పష్టం.

పంజాబ్ సమస్య పరిష్కారానికై ప్రభుత్వం మీద ఒత్తిడి తేవాలి. పరిష్కారం పేరుతో ఎటువంటి పొరబాటు జరగకుండా చూడాలి. పోలీస్ అధికారులు గాని, ప్రభుత్వాధికారులుగాని ఏదైనా పొరబాటు చేస్తే వాళ్ళపై కఠిన చర్య తీసుకోవాలి. అవసరమైతే పంజాబ్ రాష్ట్ర ప్రభుత్వాన్ని

రద్దు చేయాలి. దాని స్థానంలో కేంద్ర పాలనను అమలు చేయాలి ఇంకా అవసరమైతే సైనిక చర్యను అమలు జరపాలి. దేశం చిన్నాభిన్నం కాకుండా ఎటువంటి చర్య తీసుకున్నా మంచిదే.

పాకిస్తాన్ ఏర్పాటు పేరుతో మొదటిసారి దేశవిభజన ఇంగ్లీషు వారి హయాంలోనే జరిగింది. అందుకు అంగీకరించి మననాయకులు చాలా పెద్ద పొరబాటు చేశారు. మళ్ళీ మరొకసారి దేశ విభజన జరుగరాదు. దేశవిభజన జరుగకుండా ఉండడానికి సర్వస్వం అర్పించటానికి మనం సిద్ధమే అందులకై సిక్కులను కేవలం యితర హిందువులను సమైక్య పరచి సభలు ఏర్పాటు చేస్తున్నాము. పంజాబ్ సమస్య ఒక్క పంజాబ్ కే పరిమిత మయింది కాదు, యావద్భారత్ దేశసమస్య అది.

మిజోరామ్ తో దేశానికి హానికరంగా కేంద్రం వ్యవహరించింది. మిజోరాం ప్రాంత జనాభా షుమారు నాలుగయిదు లక్షలు. క్రైస్తవ మిషనరీలు బాహ్యంగా మతప్రచారం చేసి 90 శాతం ప్రజలను క్రైస్తవులుగా మార్చివేశారు. ఆ తరువాత వారితో పేర్పాటు వాదాన్ని నింపటానికి ప్రయత్నాలు ప్రారంభమయ్యాయి. మొదట స్వతంత్ర రాష్ట్రం రావాలంటూ ఉద్యమం ప్రారంభమైంది. వారి హింసాయుత చర్యలను మన సైన్యం అణచివేస్తే, లండన్ లో తలదాచుకుంటున్న మిజోరాం నిగ్రోహాచరశక్తుల నాయకుడు లాల్ డెంగాతో మన ప్రధాని రాజీవ్ గాంధీ ఒప్పందం కుదుర్చుకున్నారు. ఆ లాల్ డెంగాను మిజోరామ్ ముఖ్యమంత్రిని చేశారు. రాజ్యాంగంలో 370వ అధికరణం క్రింద కాశ్మీర్ ప్రాంతానికిచ్చిన ప్రత్యేక ప్రతిపత్తి కంటే ఎక్కువ ప్రత్యేకస్థాయిని మిజోరామ్ కిచ్చారు. కేంద్రంలో సంబంధం లేకుండానే మిజోరామ్ బర్మాతో, బంగ్లాదేశ్ తో వ్యాపారం చేయవచ్చు. మిజోరామ్ శాశనసభ ఆమోదించకపోతే, కేంద్రం చేసిన

చట్టాలు కూడ అక్కడ చెల్లవని అంగీకరించారు. వేర్పాటువాద శక్తులకు అంతకంటే ప్రోత్సాహం మరెక్కడ లభిస్తుంది?

ముస్లిమ్ స్త్రీలకు వేరు చట్టం అవసరం అంటున్నారు. ముస్లిమ్లు ఇదే దేశంలో ఉంటున్నారు. ఈ దేశ పౌరులందరూ న్యాయం దృష్టిలో సమానులే. కాబట్టి అందరికీ సమానమైన చట్టమే ఉండాలి. హిందూ స్త్రీకి ఉన్న సదుపాయం ముస్లిమ్ స్త్రీలకు కూడ ఉండాలి. కానీ విడాకుల విషయంలో, తదనంతరం స్త్రీకి యిచ్చే భరణం విషయంలో ప్రభుత్వం మీద ఒత్తిడి తీసుకురాబడటంతో ముస్లిమ్ స్త్రీలకొరకు ప్రత్యేక చట్టం తయారు చేయబడింది. పూజా పద్ధతి వేరు కాబట్టి వేరే చట్టం అవసరమని వాదిస్తే దేశంలో చాలా చట్టాలు అవసరమవుతాయి. భాషలు ఆధారంగా రాష్ట్రాలను ఏర్పాటు చేశారు. ఆ రాష్ట్రాల పరిపాలనా సౌలభ్యం గురించి, ఆర్థిక వికాసం గురించి మనం ఆలోచించాలి. కాని నేడు భాషలను గురించే ఆలోచిస్తున్నాం. కొంకణి భాష, పోర్చుగీసు సంస్కృతి కాపాడబడాలి అంటున్నాం. మన దేశానిదంతా ఒక్కటే సంస్కృతి. పోర్చుగీసు సంస్కృతి, ఇంగ్లీషు సంస్కృతి ప్రభేంచి సంస్కృతి కాపాడబడాలననం ఆశ్చర్యకరమైన విషయం.

గూర్ఖాలాండ్ ఉద్యమం గురించి మీకు తెలిసి ఉండవచ్చు. పశ్చిమ బెంగాల్ రాష్ట్రంలోని డార్జిలింగ్ జిల్లాలోని 3 తాలూకాలలో కేవలం రెండు లక్షల యాభై వేల మంది గూర్ఖాలు నివసిస్తున్నారు. తేయాకు తోటల్లో పనిచేస్తారు వారు. వారికి ప్రత్యేక రాష్ట్రం కావాలట. సిక్కింలో కూడ నేపాలీ భాష మాట్లాడేవారున్నారు. సిక్కింతో ఈ మూడు తాలూకాలను కలుపవచ్చు. లేదా ఈ మూడు తాలూకాలను ఒక జిల్లాగా ఏర్పరచవచ్చు. కాని గూర్ఖాలాండ్ ఉద్యమ నాయకుడైన సుభాష్ ఘోషింగ్ కు డబ్బు

ఎక్కడనుండి, ఎలా వస్తుందో తెలియదు కాని ప్రత్యేక దేశం కావాలని కోరుతున్నాడు. కొద్ది జనాభా కోసం, భాషలపేరిట, సంప్రదాయం పేరిట చేర్వేరు రాష్ట్రాలు ఏర్పడితే దేశ సమైక్యత దెబ్బతినే ప్రమాదముంది. సుభాష్ ఫీషింగ్ దేశ వ్యతరేకి కాడని చెప్పటం అసత్య ప్రచారమే. ఆ విధంగా మన దేశ నాయకులే చెప్పుతున్నారు.

జార్నెయిల్ సింగ్ భింద్రన్ వాలాను రాజకీయ నాయకుడు కాడని, ధార్మిక నాయకుడని దేశ నాయకులు అభివర్ణించారు. ఈ రాజనీతే మన దేశానికి హానికరంగా తయారయింది. ఈ భోరణి మారినప్పుడే దేశ సమైక్యత సంభవం, దేశ సమైక్యత గురించి అందరూ మాట్లాడుతారు కాని దానిని సాధించటమెలా అని ఎవ్వరూ ఆలోచించటం లేదు, భాషా దురభిమానం, ప్రాంతీయ దురభిమానం, భిన్న సాంప్రదాయలపట్ల దురభిమానం దేశాన్ని చిన్నాభిన్నం చేసే విషయాలు. మరి దేశ సమైక్యతను సాధించటమెలా? ప్రాచీన కాలంలో అది ఎలా సాధ్యమైంది? ముందుగా దేశంపట్ల అచంచలమైన భక్తి భావనను ఏర్పరచేవారు. మన దేశంలోని సమలపట్ల, పర్వతాలపట్ల, లీర్థ స్థానాలపట్ల భక్తి భావనను ఏర్పరచేవారు,

గంగేచ యముచే చైత్ర గోదావరీ సరస్వతీ

సర్మదే సింధు కావేరి జతెస్మిన్ సన్నిధింకురు

చిన్న చెంబులో నీరు తీసుకుని అన్ని నదుల జలాలు అందులోనే ఉన్నాయనే భావనతో అన్ని నదులను స్మరించేవారు.

అయోధ్యా, మధురా, మాయాకాశీ, కాంచీ, అవంతికా

పురీ ద్వారావత్తీచైవ సప్తయితా మోక్షదాయకా

దేశంలోని పవిత్ర నగరాలను స్మరించేవారు. ఆది శంకరాచార్యులు దక్షిణ ప్రాంతంలోని కాలడి నుండి బయలుదేరి దేశంలోని నాలుగుమూలలా మతాలను స్థాపించాడు - బదరీనాథ్ ఉత్తరంలో, శృంగేరి దక్షిణంలో, జగన్నాథపూరి తూర్పులో, ద్వారకాపురం పశ్చిమంలో ఆ మతాలకు కేంద్రాలయ్యాయి. ఇటువంటి దేశ సమైక్యతను పెంపొందించేవారు. రాముడు ఉత్తరం నుండి దక్షిణానికి శ్రీలంక వరకు యాత్రచేసి మార్గ మధ్యంలో ఉన్న ప్రజలనందరినీ - వానరులను, అనాగరికులను కూడ వదలిపెట్టకుండా - తన మిత్రులుగా చేసుకుని ఉత్తర దక్షిణ ప్రాంతాలను కలిపాడు. కృష్ణుడు తూర్పు పడమరలను కలిపాడు. మధుర నుండి ద్వారకకు తన రాజధానిని మార్చుకున్నాడు. అరుణాచల్ ప్రాంతానికి చెందిన రుక్మిణిని వివాహమాడాడు. కాని అతని భక్తులు దేశమంతటా ఉన్నారు. భీముడు హిడింబను వివాహమాడాడు. అర్జునుడు నాగకన్య అయిన ఉలూచిని వివాహమాడాడు. మణిపూర్, నాగాలాండ్ ప్రాంతాల వారిని వివాహమాడి సమైక్యతను పెంచారన్నమాట. తూర్పు పశ్చిమాలు కలిపిన శ్రీకృష్ణుడు, ఉత్తర దక్షిణాలు కలిపిన శ్రీరాముడు అవతార పురుషులు. ప్రాచీన కాలంలో దేశ సమైక్యతా ప్రయత్నాలు జరిగే తీరు ఆది. సంస్కృత భాష కూడ యావద్భారతంలో మాట్లాడబడి సమైక్య భావాన్ని పెంచేది. ఉపనిషత్తులు, మహాభారతం, శ్రీమద్రామాయణం, శ్రీమద్భగవద్గీత - మరెన్నో మహాకావ్యాలు సంస్కృతంలోనే వ్రాయ బడ్డాయి. దక్షిణం నుండి ఉత్తరంవరకు తన జ్ఞాన సంపదతో ఎదుటివారిని తుత్తునియలు చేసి, దేశంలో విచక్షణాజ్ఞానాన్ని పెంపొందించిన ఆది శంకరులు సంస్కృతంలోనే మాట్లాడారు. సాధారణ ప్రజలు ప్రాకృతంలో - అది హిందీయో, మరాఠీయో, గుజరాతీయో, బెంగాలీయో కావచ్చు - మాట్లాడేవారు. దేశంలో ప్రయాణసాధనాలు ఇన్ని లేకపోయినా వ్యాపార నిమిత్తం యాత్రల పేరిట ఒకచోట నుండి మరో చోటకు వెళ్తునే

ఉండేవారు - సమైక్య భావం పోషింపబడుతూనే ఉండేది.. సాధువులు, సజ్జనులు ఇచ్చే ప్రోత్సాహంతోపాటు దేశభక్తి కూడ సమైక్యతా భావాన్ని పెంపొందించింది'.

నేడు దేశంపట్ల భక్తిభావన సన్నగిల్లింది. ప్రాంతీయాభిమానం, భాషాభిమానం, మతాభిమానం పెరిగి దేశభక్తి తగ్గింది. స్వామి నివేకానంద దేవీదేవతలనందరినీ మరచినా కానీ భారతమాతను మాత్రం మరచిపోవద్దన్నారు. పండేమాతర గీత రచయిత బంకించంద్ర “త్వంహి దుర్గా దళ ప్రహరణధారిణీ, కమలా కమలదళవిహారిణీ, వాణీ విద్యాదాయిణీ” (నీవే దుర్గపు, నీవే లక్ష్మివి, నీవే సరస్వతివి) అని ప్రశంసించారు. భారత మాతను ఆ విధంగా ఓ దేవతగా భావించటంలోనే దేశసమైక్యత, అఖండత స్థిరపడి ఉన్నాయి.

మనం హిందువులం. ఇది మనదేశం. ఈ భూమి మన తల్లి. భారత మాత ఆమె పేరు. మనం ఆమె పుత్రులం. అందువలన ఇది హిందూదేశం కానీ నేడు మనం ‘హిందూ’ అనే శబ్దాన్ని మరచిపోవటానికి ప్రయత్నిస్తున్నాం. హిందూస్థాన్ అనే పదం కూడ వాడటానికి భయపడుతున్నాం. హిందూ పదానికి ‘దొంగ’ అని అర్థం ఉందంటూ కొందరు చేసే ప్రచారంలో సత్యంలేదు. ‘హిందూ’ పదం ప్రాముఖ్యం తగ్గించటం కోసం దానికి చెడ్డఅర్థం వచ్చేటట్లు విదేశీయులు ఆ పదాన్ని వాడారు అని చెప్తున్నారు.

పార్శ్వల మతగ్రంథమైన జెండ్ అవెస్తా’ 16, 17 వందల సంవత్సరాలకు పూర్వపు గ్రంథం. హిందూ దేశం నుండి బ్రాహ్మణులు. క్షత్రియులు వచ్చి తమకు జ్ఞానాన్ని అందించినట్లు అందులో పేర్కొనబడింది. హిందూస్థాన్ అనే పేరు కూడ మనకు ఆ గ్రంథంలో కనపడుతుంది. ఇస్లాం

మత ప్రచారకుడైన మహమ్మద్ గురించి ఓ కథ ప్రచారంలో ఉంది. మహమ్మద్ పిసతండ్రి శివభక్తుడు. మీరుకూడ ఇస్లాం మతం స్వీకరించండి అని ఆయనను అడిగితే ఎందుకు స్వీకరించాం అని ఎదురు ప్రశ్న వేశారు. మహమ్మద్ ను రక్షించటం కోసం ఆయన చాలాసార్లు యుద్ధం చేశారు. ఆయన తాను శివభక్తుడినని, తమ శివునిలో ఎటువంటి లోపం కనపడదని చెప్పుకున్నారు. అరబ్బీ భాషలో శివునిపై కవిత్యం వ్రాశారు. ఒకగీతలో ఇలా వ్రాశారు. “హే శివభగవాన్! నన్ను హిందూస్థాన్ లో తిరిగి జన్మించనీ! మిగిలిన దేశాలు భోగభూములు. అచటి నుండి ముక్తి లభించదు. భారతదేశమొక్కటే మోక్షభూమి!”

ఈనాడు కూడ ‘హిందువు’, ‘హిందూస్థాన్’ అనే పదాలను మనం వ్యతిరేకించలేము. పైకి వ్యతిరేకించినా ఎన్నో గౌరవనీయమైన ప్రభుత్వ సంస్థలు వాటిపేర్లతో హిందూస్థాన్ అనే పదాన్ని చేర్చుకున్నాయి. ‘హిందూస్థాన్ యాంటిబయోటిక్స్’, ‘హిందూస్థాన్ మెషిన్ టూల్స్’, ‘హిందూస్థాన్ షిప్ యార్డ్’ ‘హిందూస్థాన్ ఏరోనాటిక్స్’, ‘హిందూస్థాన్ పెట్రోలియం కార్పొరేషన్’ వంటి పేర్లు చాలా ఉన్నాయి. ప్రభుత్వం కూడ హిందూస్థాన్ అనే పదాన్ని సమర్థిస్తోంది. హిందూస్థాన్ అనే పేరుతో హిందువుగా మనల్ని మనం చెప్పుకున్నా, భారత్, భారతీయులమని చెప్పుకున్నా ఒక్కటే. హిందూస్థాన్, హిందువు అనే సంబంధం వలన సమైక్య భావం ఏర్పడుతుంది.

హిందువులకు ఒక్కటే పూజా విధానమని నిర్ణయింపబడలేదు. కై నులు, బౌద్ధులు, ఆర్య సమాజంవారు, సనాతన ధర్మానుయాయులు, లింగాయతులు, సిక్కులు - ఇలా ఎందరికో వారివారి పూజా విధానాలున్నాయి. అయితే వీరందరూ హిందూమతం వారే. గురుగోవింద సింగ్ జీ

ఖల్సాపంథ్ స్థాపించినప్పుడు స్పష్టంగా చెప్పిన మాటలను మనం జ్ఞాపకం చేసుకోవటం మంచిది. దురదృష్టవశాత్తు కొందరు సిక్కు సోదరులు ఈ మాటలను మరచిపోయారు. “ఈ ఖల్సాపంథ్ గర్జన ప్రపంచమంతా వినిపించాలి. హిందూమతం మేల్కొనాలి. యావత్ ప్రపంచం ఖల్సా పంథ్ ను అనుసరించాలి. తురక్ గాలిదుమారం వ్యాపించి చీకట్లు అలుముకుంటున్నాయి. ఈ గాలి దుమారాన్ని పారద్రోలాలి.” చాస్తవానికి హిందూమతం ఏ మతాన్ని విరోధించదు. హిందూదేశంలో ఉండే ముసల్మానులు, క్రైస్తవులు అందరూ హిందువులే. హిందూమతంనుండి యితర మతంలోకి వెళ్ళినవారే. అందువలన వారిని హిందువులు గానే భావించవచ్చు. ఇందులో మాకెట్టి అభ్యంతరము లేదు. మహమ్మదు ప్రపత్తపట్ల, క్రీస్తుపట్ల మనకెట్టి ద్వేషభావము లేదు. వారిని మేము సొదువులుగానే అంగీకరిస్తాం. కాని ఈ దేశాన్ని ప్రేమించాలి అనటంలో రెండోమాట లేదు. ఈ భూమిని తనదిగా భావించి సంబంధం పెంచుకోవాలి. దేశంపంజీ మతం గొప్పదని మొండిగా వాదిస్తే, ఇరాన్-ఇరాక్ ల మధ్య యుద్ధం ఎందుకు జరుగుతున్నట్లు? రెండు దేశాలు ముస్లిం దేశాలే. ఇస్లాం మతాన్ని అనుసరించేవే. వాటి మధ్య పోట్లాట ఎందుకు? అంటే మతంకంటే దేశం గొప్పది అని భావిస్తున్నాయన్నమాట. అదే నిజం. హిందూదేశంలో కూడ దేశంకంటే మతం గొప్పది అని భావించేవాడు నిజమైన పౌరుడు కాడు. భారతీయ పౌరులను చక్కటి పౌరులుగానే తయారుచేసుకుందాం. మనం ఎవరిని ఆరాధించినా దేశంపట్ల భక్తిభావన మాత్రం తప్పకుండా ఉండాలి. అదే దేశ సమైక్యతకు ఆధారభూతమైన విషయం.

దేశభక్తితో పాటు, శీలం కూడ అవసరమే. అదీ పవిత్రమైనదే. దేశ ప్రగతిశీల సంపత్తిపైనే ఆధారపడియుంది. ఇంజనీరు శీలవంతుడు కాకపోతే రోడ్డు వేయటానికి చేర్చబడిన వస్తువులు అటూ ఇటూ పోతాయి.

రహదార్లు సరిగ్గా నిర్మించబడవు. డాక్టర్లు అవినీతిపరులయితే మైద్యశాలలో చికిత్స సక్రమంగా జరుగదు. మందులు మాయమైపోతాయి. తమ స్వంత ప్రాక్టీసు గురించి ఆలోచిస్తూ కూర్చుంటారు. ఉపాధ్యాయులు శీలవంతులు కాకపోతే పాఠశాలల్లో బోధించే బదులు ప్రైవేటు ట్యూషన్లు చెప్పుకుంటారు. విద్యార్థులలో క్రమశిక్షణ, శీలం లోపించినట్లయితే చదువు బదులు ప్రమాద విధానాల ద్వారా పరీక్షలో కృతార్థులవటానికి ప్రయత్నిస్తారు. ఈ విధంగా దేశంలోని పౌరులందరికీ శీలం అవసరమే. ప్రజలలో శీలం ఉంటే దేశం ప్రగతి పథంలో పయనిస్తుందని సంఘం చెప్తుంది. సంఘం స్వయంసేవకులు చాలా శీలవంతులని పలువురు అంగీకరిస్తారు. అది హర్షించదగిన విషయం.

సంఘానికి అరవై సం॥లు పూర్తయిన సందర్భంలో 1985లో నేను రాష్ట్రపతిని కలుసుకోవటానికి వెళ్ళాను. సంఘం గురించి యితరులకు చెప్పటం, అలాగే సంఘం గురించి వాళ్ళ అభిప్రాయాన్ని తెలుసుకోవటం చేయాలని సంకల్పించాం. ఆయోజనంలో భాగంగానే రాష్ట్రపతిని కలుసుకున్నాం. అప్పుడు ఆయనకు అడిగాం- “జ్ఞానీణీ! మీకు సంఘంలో నచ్చిన విషయమేమిటి? నచ్చని విషయమేమిటి? మమ్మల్ని మేము సవరించుకుంటాం.” అప్పుడు జ్ఞాని జైల్ సింగ్ నవ్వి “మీరంతా గొప్ప దేశభక్తులు. మీకు సాటియైన దేశభక్తులు లేరు” అన్నారు. అందులకు చాలా సంతోషం అన్నాను నేను. ఇంకా ఇట్లా అన్నారు ‘మీరందరూ క్రమశిక్షణను పాటిస్తారు. అది కూడ మాకు ఆనందకరమైన విషయమే’ అని నేను అన్నాను. అప్పుడు మూడవ విషయం మరొకటుంది. మీరంతా సచ్చీలురు. Moral character మీకు ఎక్కువ అన్నారు. “చాలు చాలు మీరు మమ్మల్ని చాలా ఎక్కువగా పొగుడుతున్నారు. ఇంత ఎక్కువగా పొగడితే మేము భ్రష్టులమైపోతాం. మీరు సంఘం గురించి ఈ మూడు

విషయాలను చేప్తేచాలు. సంఘంలోనివారు శీలవంతులు, క్రమశిక్షణ కలిగిన వారు, దేశభక్తులు అని చెప్పండి చాలు.” అని నేను చెప్పాను. ఇదే విషయాన్ని అందరూ చెప్తారు. దేశనాయకులు కూడా అంగీకరిస్తారు.

దేశరక్షణ సమితి తరపున కొందరు ప్రధానమంత్రిని ఈ మధ్య కలుసుకున్నారు. వారిలో కొందరు సంఘంలో పనిచేసేవారున్నారు. పంజాబ్ లో పనిచేసే వారున్నారు. వారంతా పాకిస్థాన్ వైపు ఉన్న సరిహద్దులో రక్షణ వ్యవస్థను పటిష్టవంతం చేయాలని ప్రధానిని కోరారు. “దేశంలో శీలరాహిత్యం ఉంటే సరిహద్దు ప్రాంతంలో సైన్యాన్ని పెంచినా, సరిహద్దు రక్షణ దళాన్ని పెంచినా, పోలీసుల్ని పెంచినా ఒకటే. మనము మృత్యు సీతిమంతులు కానట్లయితే ఏమీ ప్రయోజనం ఉండదు,” అని ప్రధాని సమాధానం చెప్పారు. కాని ఇప్పుడు ఆశీలాన్ని ఎలా సంపాదించుకోగలం. ఈ దేశం నాచి, దీని కొరకు నేను ఏదైనా చేస్తాను అనే భావనతోనే సచ్చిలం పెరుగుతుంది. సచ్చిలం గురించి అందరూ ఆలోచిస్తున్నారన్న విషయమే చాలా సంతోషించ దగ్గది. దేశసమైక్యత కోరుకుంటున్నట్లయితే, దేశంలో హిందుత్వ భావన పెరగాలి. శీలప్రాముఖ్యం గురించి ప్రజలకు తెలియజెప్పాలి. కానీ పాఠశాలల్లో కళాశాలల్లో, రామాయణ, భారత కథలను చెప్పలేక పోతున్నాము. క్రైస్తవ పాఠశాలల్లో బైబిలు గురించి చెప్తున్నారు. ముస్లిమ్ పాఠశాలల్లో కురాన్ నేర్పుతున్నారు. కానీ దేశం అంతా హిందువులు కల హిందూదేశంలో భగవద్గీత గురించిగానీ, రామాయణ మహాభారతాల గురించిగానీ చెప్పటానికి వీలులేదు. ధర్మంగురించి అసలు చెప్పలేము. శ్రీరామచంద్రుడు మానవాళికి, విశ్వానికి ఆదర్శ పురుషుడు. కానీ రామాయణం గురించి మన పాఠశాలల్లో చెప్పకూడదు.

అటువంటి పరిస్థితులలో శీలం ఎలా నిర్మాణ మవుతుంది? నేడు మన ముందు మంచి ఆదర్శమే లేదు. పూర్వం ఋషులు సాధువులు,

సజ్జనులు, ఉండేవారు. శీలవంతులయిన హరిశ్చంద్రుడు, రాముడు ఛత్రపతి శివాజీ వంటి రాజులు ఉండేవారు. కానీనేడు మనముందు సటులు నాయకులు ఉన్నారు. వీరు ప్రజలముందు మంచి ఆదర్శాన్ని ఉంచలేరు. ప్రయాగనుండి అమితాబ్ బచ్చన్ లోక్ సభకు ఎన్నికయ్యారు. ఆయన దేశంకోసం ప్రత్యేకించి చేసిన సేవ ఏమీలేదు. నటుడిగా పేరు సంపాదించు కుస్కుందున ఎన్నికలలో గెలిచాడాయన. ఇప్పుడు గ్రామాలకు చెళ్లి 'దేశంలో ఇటువంటి నిరుపేదలున్నారా? నాకు తెలియదే?' అని అశ్చర్యపోతున్నారు. అటువంటి వారు - దేశ పరిస్థితులు తెలియని వారు - ప్రజలకు ఏమి మార్గ దర్శకత్వం చేయగలుగతారు.

మరికొంతమంది రాజకీయ నాయకులు ఈనాడు ఒక పార్టీలో ఉంటే మరునాడు మరొక పార్టీలో ఉంటున్నారు. శ్రీ హేమవతి సందన్ బహుగుణ నాకు మిత్రులే. ప్రయాగ విశ్వ విద్యాలయంలో చదివారు. నాకంటే రెండు మూడు సంవత్సరాలు జూనియర్, సేన్నిహితులవటంవలన అప్పుడప్పుడు కలుస్తూనే ఉంటాము. కలిసినప్పుడు ఆయనను ఎగతాళి చేస్తూ ఇప్పుడు ఏ పార్టీలో ఉన్నారు. అని అడుగుతూ ఉంటాను. ఒక్కొక్కసారి మన రాజకీయ నాయకులు ఏ పార్టీలో ఉండాలో కూడ నిర్ణయించుకోలేక పోతున్నారు. వారు దేశ ప్రజలకు మార్గదర్శకత్వం ఏమి చేయగలరు? శీల నిర్మాణం ఎలా జరుగుతుంది.

నేడు ప్రపంచంలో 44 ముస్లిం దేశాలు ఉన్నాయి. పాకిస్తాన్, అఫ్ఘనిస్తాన్, ఇరాన్, ఇరాక్ మొదలైన దేశాలవి. ఆ దేశాలలో అరబ్బీ భాషను నేర్చుకోవచ్చు. ఇతరులకు నేర్పవచ్చు. ఖురాన్ ప్రచారం చేసుకోవచ్చు. ఈ దేశాలలో చదువుకున్న వారి శాతం తక్కువే. కానీ ఆ దేశాలకు వెళ్ళి పనులు చేసుకోవలసి వస్తోంది. ఆదేశాలనుండి కొట్ల కొలని

పెట్రోడొలర్లు భారతదేశానికి వస్తున్నాయి. మనదేశం పేద దేశం కాబట్టి ఇక్కడి పేదవారికి డబ్బు ఆశచూపి, మతం మార్చుకోమని ప్రోత్సహించి, ముసల్మానులుగా మారుస్తున్నారు. మన ప్రభుత్వం అటువంటివారిని దేశం లోకి అడుగుపెట్టనిస్తోంది. అది చాలా సిగ్గుపడాల్సిన విషయం.

విదేశాలనుండి ఎంత డబ్బు వస్తుందో మన ప్రభుత్వానికి తెలియదు. విదేశాలనుండి భారత దేశానికి డబ్బు రావటం కొన్ని సంస్థలు చానిని స్వీకరించటం ప్రభుత్వానికి తెలియకపోవటం అంతా దేశాభ్యుదయానికి అపరోధమే. విదేశీ ధన సహాయం ప్రభుత్వం ద్వారానే రావాలి. ఏ విధంగా ఖర్చు పెట్టవలసింది ప్రభుత్వమే నిర్ణయించాలి. కేరళ తమిళనాడుల్లో మసీదుల నిర్మాణానికి ఒక లక్ష రూపాయలు ఖర్చు అయితే ఈనాడు వాటి మరమ్మత్తుల పేరుతో 70 లక్షల రూపాయలు విదేశాలనుండి వస్తున్నాయి. క్రైస్తవానికి ఈ ధనం మసీదుల మరమ్మత్తు కోసం కాదు, హిందువులను మస్లిమ్లుగా మార్చటం కోసం, ముస్లిమ్ల సంఖ్య పెంచటం కోసం వస్తోంది. ఇన్ని దేశాల నుండి మతం మార్పిడి కోసం మన దేశంలోకి ధనం వస్తోందంటే ఎంత ప్రమాదకరమో ఆలోచించండి.

ప్రపంచంలో 66 క్రైస్తవ దేశాలున్నాయి. ఈ దేశాల నుండి వేలాది మంది ఫాదరీలు, కోట్ల రూపాయలతో మన దేశానికి వచ్చి, వెనుకబడిన ప్రాంతాలలో, వనవాసీ ప్రాంతాలలో తిరుగుతూ అచ్చటి ప్రజలను క్రైస్తవులుగా మారుస్తున్నారు. విశాఖపట్టణం, శ్రీకాకుళం, ఒరిస్సా, మధ్య ప్రదేశ్ మొదలైన ప్రాంతాలలో వన్య ప్రదేశాలలో క్రైస్తవులు తయారవుతున్నారు. పోప్ అంటే మనకేమీ ద్వేషం లేదు. ఎవరి పూజా విధానం వారిది. కాని మతం మార్చుకున్న వారు వేర్పాటు వాదాన్ని ప్రోత్సహిస్తూ విచ్చిన్నకర శక్తులకు అండగా నిలుస్తున్నారు. క్రైస్తవులుగా మారినవారు

నాగాలాండ్‌లో, మిజోరామ్‌లో, మేఘాలయ్‌లో, గోవాలో విభజనను కోరుతున్నారు. వీరి వెనుక ఫాదరీలు ఉన్నారు. జార్ఖండ్‌లో కూడ ఇదే విషయం మనకు కనపడుతున్నది. ఇలా విదేశాల నుండి అందే ధన సహాయంతో మన ప్రజలు క్రైస్తవులుగా మారిపోయి ఆ తదుపరి దేశంలో వేర్పాటు వాదాన్ని ప్రచారం చేస్తుంటే మనం చూస్తూ కూర్చోవలసిందేనా?

ప్రపంచంలో హిందువులకంటూ ఉన్నది ఒక్క భారత దేశమే. మన దేశంపై తమ ప్రభావాన్ని చూపాలని ప్రయత్నించే ముస్లిమ్ దేశాలు, క్రైస్తవ దేశాలు, కమ్యూనిస్టు దేశాలు ఉన్నంత వరకు మనం మన ధర్మాన్ని, ఆ ధర్మాలను సక్రమంగా ఆచరించగలమా? సగర్వంగా హిందువులుగా మనగలమా? అహ్మదాబాద్‌లో జగన్నాథుని చూత్రకు, కృష్ణాక్షమి నాడు కృష్ణుని ఊరేగింపుకు, ఢిల్లీలో రామలిల ఉత్సవాలకు అనుమతి లభించకపోవచ్చని వింటున్నాం. హిందువుల ఊరేగింపులకు మహ్మదీయులు అభ్యంతర పెడితే, లేక గొడవలు చేస్తారనిపిస్తే ప్రభుత్వం కూడ అనుమతి యివ్వకపోవచ్చు. ఈ విషయం మీద పత్రికా విలేఖరులు సన్ను అడిగారు. కృష్ణుని ఊరేగింపు, రాముని ఊరేగింపు భారతదేశంలో జరగక కుదెట్టోనో, సాదీ అరేబియాలోనో జరుగుతానూ అని అడగవలసి వచ్చింది. అసలు ఇది అడగవలసిన ప్రశ్నే రాదు.

రామకృష్ణభూమి గురించి నివాదం ప్రస్తుతం చర్చనీయాంశంగా మారింది. 400-450 సంవత్సరాలకు పూర్వం బాబరు అరేబియా ద్వారా ప్రమాద దారుడు, అయోధ్యమీద దాడిచేసి, అచ్చటి రామమందిరాన్ని ధ్వంసంచేసి, మసీదును నిర్మించాడు. మసీదు స్థంభాలపై స్పస్టిక్, పంఖం, గద మొదలగు చిత్రాలు ఇప్పటికీ ఉన్నాయి. ఆ మసీదులో ముస్లింలకు నమస్కారం అయితే కూడ లేదు. అసలు అయోధ్యలో ఉండే ముస్లింల

సంఖ్య కూడ తక్కువే. ఇప్పుడు షాబుద్దీన్, సులేమాన్ సేద్ లు అయోధ్యలో మసీదు ఎప్పటినుంచో ఉన్నట్లు మాట్లాడుతున్నారు. రామ జన్మభూమిలోని రామ మందిరాన్ని హిందువులకు యిచ్చేది లేదు అంటున్నారు. హిందువు లేమైనా బీహార్ షరీఫ్, అజ్మీర్ షరీఫ్ వంటి ముస్లిమ్ పవిత్ర స్థానాలను కోరుతున్నారా? రాముడు, కృష్ణుడు పుట్టిన ప్రదేశాలకి, కాశీ విశ్వనాథుని స్థానానికి హిందూ సమాజంలో అత్యంత పవిత్రమైన స్థానముంది. ఆ ప్రదేశాలలోని హిందూ మందిరాలను విదేశీపాలకులైన బాబరు, ఔరంగ జేబు పడగొట్టి, మసీదులు నిర్మించారు. మన ధర్మాన్ని అగౌరవపరిస్తే మనవారంతా ఇస్లాం మతంలో చేరతారని వారి నమ్మకం. అందువలన అలాచేశారు. దేశంలో ఉన్న మసీదుల నన్నింటినీ పడగొట్టి హిందువు కప్పజెప్పమని మన ఉద్దేశ్యం కాదు. స్పెయిన్ లో వలెకాదు, మన పవిత్ర స్థానాల్ని తిరిగి మనం సంపాదించుకోవాలి. ఈ దేశంలోని ముస్లిమ్ లందరూ విదేశాల నుండి వచ్చినవారు కారు. తుర్కిస్థాన్, అరబ్బీస్థాన్ నుండి వచ్చినవారు కారు. ఇచ్చటి హిందువులే ముస్లిమ్ లుగా మారారు. రాముడు వాళ్లకు కూడ పూర్వీకుడే. పూజనీయుడే. మన పవిత్రస్థానాల్ని తిరిగి మనకు ఇవ్వమంటున్నాం. రాముడు అయోధ్యలోనే పుట్టాడని ఏమి దాఖలా అని షాబుద్దీన్ అంటాడు. అది చాలా అసంగతమూ, అసంభవమూ అయిన ప్రశ్న. మహ్మద్ పుట్టినట్లు మునిసిపాలిటీ నుండి షాబుద్దీన్ సర్టిఫికేట్ తేగలడా? మహ్మద్ పుట్టుకకు సంబంధించి అతని అనుచరు సమ్మకానికే ఎక్కువ ప్రాముఖ్యమిస్తాం. శ్రీరామచంద్రుని చివరంలోను అంతే. హిందువులంతా శ్రీరాముడు అయోధ్యలో పుట్టాడని నమ్ముతారు అంతే రాముని పుట్టుక గురించి హిందువులు ప్రామాణికంగా స్వీకరిం గ్రంథాన్ని చెప్తున్నాయి. అందువలన శ్రీరామచంద్రుడు అయోధ్యలో జన్మించాడు. హిందువులందరికీ రాముడు ఆరాధ్యదైవం. ఆయనపే గ్రామాలకు పెట్టుకున్నారు. రామగుండం, రామనాథపురం వగైరాలు అ

చంటివే. రామాయణంలోని ఒక సంఘటన తమ గ్రామంలో జరిగిందని చెప్పుకుంటే హిందువులకు సంతోషం. ఉత్తరం, దక్షిణం అని తేడా లేకుండా రామునిపేరు హిందువులందరూ తమ పిల్లలకు పెట్టుకుంటారు. రాముడు హిందువుల జీవనమంతా నిండి ఉన్నాడు. అటువంటి అవతార పురుషుని స్థానం గురించి వివాదం రేకెత్తించటమా?

గుజరాత్ లోని సోమనాథ మందిరం విధర్మీయుల దాడికి పలుసార్లు గురయింది, మనకు స్వాతంత్ర్యం వచ్చిన తరువాత సోమనాథ దేవాలయ పునరుద్ధరణకోసం సర్ధార్ వల్లభాయీ పటేల్ ఒక సమావేశాన్ని ఏర్పాటు చేశారు. సోమనాథ మందిర గోపురంపై కలశం మెరుస్తూ ఉండటమే మన స్వాతంత్ర్యానికి చిహ్నం అన్నారు. ఆ సమావేశంలో పాల్గొన్న ముస్లిమ్లు కూడ ఆయనను సమర్థించారు. సోమనాథ మందిరంవద్ద మసీదు అవసరం లేదన్నారు. కాని రామజన్మభూమి విషయంలో అసవసరపు వివాదాన్ని లేవనెత్తుతున్నారు. హిందువుల పవిత్ర స్థానం హిందువులకు అప్పగించి నప్పుడే ముస్లిమ్లపట్ల హిందువులకు సద్భావన ఏర్పడుతుంది. ఈ విషయంలో ఘర్షణకు ముస్లిమ్లు దిగతలుస్తే వారు ఈ దేశంలో హిందువులతో కలసిమెలసి జీవించాలన్న విషయం మరచిపోకూడదు. బాబరు, ఔరంగ జేబులే ముఖ్యమనుకుంటే వారి వెనుకే వీరు వెళ్ళవలసి వస్తుంది. వారికి హిందూ దేశంలో స్థానం లేదు.

ఒకసారి ఒక ముస్లిమ్ ప్రొఫెసరు నన్ను కలుసుకుని నాతో యిలా అన్నారు “ప్రొఫెసరుగారూ (నేనుకూడ ప్రయాగ విశ్వ విద్యాలయంలో కొంతకాలం ప్రొఫెసరుగా పని చేసాను) పాత విషయాల సన్నిధిని మనం మరచిపోవాలి సార్” అని నేను ఆయనతో చెప్పిన విషయాలనే తిరిగి చెప్పాలి. “కొన్ని లక్షలమంది హిందువులు ప్రతి సంవత్సరం అయోధ్య

మధుర, కాశీ యాత్రలకై వెళ్తుంటారు. అక్కడ మసీదులని చూసిన తరువాత, చరిత్రను జ్ఞాపకం చేసుకున్న తరువాత, వారి మనస్సులలో ముస్లింలపట్ల సద్భావన ఎలా ఏర్పడుతుంది, 4, 5 స్థానాలలోని మసీదులను తొలగించండి. అలా మసీదులను తొలగించటంవలన హిందువుల హృదయాలలో ఎటువంటి సద్భావన ఉత్పన్నమౌతుందో చూడండి. కావాలంటే క్రొత్త స్థలాన్ని తీసుకోండి. చందాలు మేముకూడ యిస్తాం అని అన్నాను.

నేడు హిందూ సమాజం జాగృతమైంది. ఇది చాలా సంతోషించదగ్గ విషయం. హిందువులలో స్వాభిమానం తలెత్తింది. 60 కోట్ల మంది హిందువులలో సక్రియాత్మక నవజాగరణ దేశానికి లాభసాటి, అప్పుడు దేశం శక్తివంతంగా తయారవుతుంది. 44 ముస్లిం దేశాలలో 10 కోట్ల జనాభా కలిగిన ఇండోనేషియా, 9 కోట్ల జనాభా కలిగిన బంగ్లాదేశ్ లు పెద్దవి. క్రైస్తవ దేశాల్లో 20 నుండి 22 కోట్లవరకు జనాభా కలిగిన అమెరికా రష్యాలు పెద్దవి. 66 కోట్ల హిందూ జనాభాలో 62 కోట్ల హిందువులు హిందూ దేశంలో నివసిస్తున్నారు. ఈ 62 కోట్ల మంది జాగృతమైతే, సక్రియాత్మకంగా ముందుకు వచ్చి నిలబడితే ఎంత పెద్ద మార్పు వస్తుంది !

ప్రస్తుతం ముమారు 50 లక్షల మంది స్వయంసేవకులున్నారు. వీరు ఒకటి రెండు కోట్ల మందిని జాగృతం చేయగలుగుతున్నారు. అంటే చాలా మార్పు వస్తోందని అర్థం. అయితే విదేశాలనుండి అంటే అమెరికా వంటి దేశాల నుండి క్రైస్తవ మిషనరీలకు, అరబ్ దేశాలనుండి ముస్లింలకు ధన సహాయం లభిస్తుంటే వారిని మనం ఎలా ఎదుర్కొనాలి అనే సమస్య మన వారిని కలవర పెట్తోంది. హిందువులలో చైతన్యం వచ్చి

నప్పుడు సమస్య పరిష్కారమవుతుంది. హిందువులు కష్టించి పనిచేయ వలసిన అవసరం ఎంతైనా ఉంది. అలా పనిచేసినాడు మనం దేనికి బాధపడవలసిన అవసరంలేదు. హిందువులలో ఎక్కువ శాతం పేదవారు ఉండవచ్చు. కానీ హిందూ దేవాలయాలకు చాల డబ్బు వస్తుంది. తిరుపతి (వేంకటేశ్వరునికి) బాలాజీ దేవాలయానికి, బదరీనాథ్, కేదారనాథ్, శివరి మలైకి చాలా మంది భక్తులు వెళ్తుంటారు. కానుకలు సమర్పిస్తుంటారు. ఆ విధంగా ఎంతో ధనం సమకూరుతోంది. దానిని సమాజ శ్రేయస్సుకు ఉపయోగించినట్లయితే ఎంత గొప్ప మార్పు సంభవించవచ్చు. వేంకటేశ్వరునికి వజ్రాల కిరీటం చేయిస్తున్నారు. సృష్టికి అధిపతి అయిన భగవంతుడు ఈ విశ్వంలో ఉన్న విలువైన వజ్రాలన్నింటికీ అధిపతి. అటువంటప్పుడు ఈ వజ్రాల కిరీటం ఎందుకు? అసలు వజ్రాల కిరీటం కన్నా పూల కిరీటం చాలా గొప్పగా ఉంటుంది. ఆ వేంకటేశ్వరుని పూజించే హిందూ సమాజం శాశ్వతంగా ఉండాలంటే ఆ ధనాన్ని హిందూ సమాజ అభ్యున్నతికి వెచ్చించాలి. ఆ ధనాన్ని వనవాసుల కళ్యాణం కోసం ఖర్చు చేయాలి. వెనుకబడిన ప్రాంతాలలో వైద్యశాలలు, పాఠశాలలు ఆ ధనంతో నిర్మిస్తే యిక లోటు ఎక్కడ ఉంటుంది? చివాహాలలో అనవసరమైన ఖర్చుచేసే అలవాటును మానుకోవాలి. కడుపునిండిన వారికి వృథాగా భోజనం పెట్టటం అనవసరం. వెనుకబడిన వర్గంగా పిలువబడేవారు కూడ మన సోదరులే! భారత మాత పుత్రులే. వారికి మనకూ చిడదీయరాని అనుబంధం ఉంది. వారు కూడ మనలాగే రాముని, కృష్ణుని పూజిస్తారు. మనలాగే వేదాలను, ఉపనిషత్తులను, భగవద్గీతను గౌరవిస్తారు. అనుసరిస్తారు. మనశక్తి, ధనం అంతా వారి సేవకులకు ఉపయోగపడాలి. 60 కోట్ల హిందువులు కలిసి గొప్ప శక్తిగా ఏర్పడితే భారతదేశం అభివృద్ధి తప్పకుండా జరుగుతుంది. అంతేకాదు. ప్రపంచానికే మానవత్వపు విలువలను చాటి చెప్పి 'వసుధైక కుటుంబం' ఒక వాస్తవం అని ఖుజువుచేయవచ్చు.

మొదటి ప్రపంచ యుద్ధం, రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం క్రైస్తవ దేశాల మధ్యనే జరిగాయి. జర్మనీ, ఫ్రాన్స్, ఇంగ్లాండ్, రష్యా, అమెరికా ఇటలీ మొదలైన వన్నీ క్రైస్తవ దేశాలే. ఆరు సంవత్సరాలుగా ఇరాన్ - ఇరాక్ ల మధ్య యుద్ధం జరుగుతోంది. అవి రెండూ ముస్లిం దేశాలే. కాని ఒకదాన్ని మరొకటి సర్వనాశనం చేయాలని చూస్తున్నాయి. చాలా సంకుచితమైన భావాన్ని ప్రదర్శిస్తున్నాయి. అందువలన క్రైస్తవ, ముస్లిమ్ దేశాలు సోదరభావాన్ని నేర్పలేవు. జాగ్రత్తమైన నవభారతం మాత్రమే భాతృత్వభావనను ఈ ప్రపంచానికి నేర్పగలదు. ఉదార చరితానామతులనుదైవ కుటుంబకమ్ అని చెప్పినది భారతదేశం బక్కలే. చాలా సంకుచిత మనస్కులు మాత్రమే ఇదినాది, ఇదినీది అని అంటారు. దేశాల హృదయం కలవారు ప్రపంచమంతా ఒక కుటుంబం అని ఆలోచిస్తారు. “సర్వే ఒపి సుఖినస్సన్తు సర్వేన్తు నిరామయాః” అని చెప్పగల వారెవరు? అంతా సుఖంగా ఉండాలని, అందరూ రోగవిముక్తులు కావాలని కోరేదెవరు? సర్వే భద్రాణివశ్యంతు” ఇది మనముల సిద్ధాంతం. ప్రపంచానికి మానవత్వాన్ని సోదరభావాన్ని కేరళం హిందువులు మాత్రమే నేర్పగలరు. అయితే భిక్షాపాత్ర పట్టుకొన్న హిందూదేశం రాదు. చక్రివంతమై సర్వ సమృద్ధపంతమై సుసంపన్నమైన హిందూదేశమే ఆ పని చేయగలడు.

రాష్ట్రీయ స్వయంసేవక సంఘ భారతదేశాన్ని ఆ విధంగా తీర్చిదిద్దాలని కలలుకంటున్నది. “పరం వైభవం నేతుమే తత్స్వరాష్ట్రం” అని స్వయంసేవకులు ప్రతినిత్యమూ స్మరిస్తారు. ఈ దేశాన్ని పరమభవస్థితికి తీసుకువెళ్ళాలి. ఆ వైభవాన్ని తీసుకు ముందుకు వెళ్ళాలి. నిస్వయం సేవకులు ఆశిస్తారు.

స్వయం సేవకులు ప్రస్తుతం చేస్తున్న కృషితంటే ఇంకా ఎక్కువ కృషి చేయాలి. ప్రతి హిందువు దగ్గరకు వెళ్ళి మనం భారతమాత పుత్రులం అని జ్ఞాపకం చేయాలి. ప్రతి మాతృమూర్తి వద్దకు, సోదరి వద్దకు, సంఘ సానుభూతిపరుని వద్దకు వెళ్ళి ఈ దేశం కేవలం రాజీవ్ గాంధీదో, వాజ్ పాయిదో, యన్.టి. రామారావుదో కాదనీ మనందరిదీ అని చెప్పి వారిని జాగృతం చేద్దాం. ఈ దేశం లేకపోతే మనకు ఇంకా ఏదీ లేనట్లే. అందుకని ఈ దేశాన్ని రక్షించుకోవటం కోసం మన సర్వస్వం ఒడ్డి కృషి చేద్దాం. ఒకసారి ఓటువేస్తే బాధ్యత తీరదు. ఈ సమాజం కోసం, ఈ దేశంకోసం, బుద్ధిని, ధనాన్ని, సర్వస్వాన్ని అర్పిస్తానని ప్రమాణం చేద్దాం. “నా సోదరుడు, నా కొడుకు, నాభర్త ఈ సమాజం కోసమే. వారి సేవలు జీవితం ఈ దేశం కోసమే” అనే భావనను పెంచుదాం. అటువంటి భావనలు ప్రతి వ్యక్తిలోనూ పెరిగితే ఈ దేశం యొక్క రూపమే మారిపోతుంది. అలా మార్చటానికే మా కృషి దీనికి మీ అందరి సహకారం కావాలి. సదవగాహన, సహకారంతో అడుగు అడుగు తల్లిపి నడుద్దాం. ఈ హిందూ సమాజాన్ని తిరిగి ప్రపంచానికి గుర్తువుగా తల్లిగా తీర్చి దిద్దుదాం. అటువంటి సందర్భంతో ఇక్కడనుండి వెళ్తుదాం.

ఇరవై నాలుగు గంటలూ స్వయంసేవక్

(స్వయం సేవకుల సుద్దేశించి చేసిన చర్య)

సాధారణ స్వయంసేవక్ ఈ శిబిరాలలో పాల్గొనటం చాలా కష్టమయమైన విషయంగా భావించవచ్చు. చాలా కాలం నుండి శాఖకు వస్తున్న వారు శిక్షా వర్గంలో పాల్గొని యుండవచ్చు. శిక్షావర్గ 15, 25, 30 రోజులు జరుగుతూ ఉంటుంది. అప్పుడు ఇటువంటి జీవనం గడపటం అలవాటు అవుతుంది. మరికొందరు ప్రాథమిక శిక్షావర్గంలో పాల్గొని యుండవచ్చు. అది 8 రోజులు ఉంటుంది. అందువలన కొంత అలవాటు అవుతుంది. మిగిలిన స్వయంసేవకులకు ఇటువంటి అలవాటు పూర్వముండదు. ఈ శిబిరంలోనే కష్టమయ జీవనం గడపటం నేర్చుకుంటారు. అందువలన ఇటువంటి శిబిరాలను నిర్వహించి స్వయంసేవకులు వానిలో పాల్గొనాలి. అప్పుడు కష్టసహిష్టుత, అను శాసనబద్ధ జీవనం గడపటం అలవాటు అవుతుంది. శాఖా కార్యక్రమంలో ఒక గంట మాత్రమే పాల్గొనటానికి అవకాశం లభిస్తుంది.

సుఖమయ జీవనం మాత్రమే కాక, కష్టమయ జీవనం కూడా అలవాటు ఉన్న ప్రజల దేశం ప్రగతిని అవలీలగా సాధిస్తుంది. అటువంటి అలవాటుకోసమే ప్రగతిని సాధించిన అమెరికా, ఇంగ్లాండు, జర్మనీ వంటి దేశాలలో పర్వతారోహణం, సైక్లింగ్ వంటి కార్యక్రమాల ద్వారా యువతీ యువకులకు కష్టమయ జీవనాన్ని అలవాటు చేస్తారు. మన దేశంలో కూడ కర్షకులు, కార్మికుల వంటి సామాన్యులు కష్టమయ జీవనానికి అలవాటు

పడినవారే, అధ్యాపకులు, వ్యాపారులు, విద్యార్థులు చంద్ర వారికి అటువంటి అవకాశం తక్కువ. పూర్వకాలంలో తీర్థయాత్రలు చేసేవారు. మన దేశంలో పవిత్ర స్థానాలు సాధారణంగా చ్చపడి చేరవలసిన ఎత్తైన ప్రదేశాలలో ఉన్నాయి. తిరుపతి, బదరీనాథ్, కేధారనాథ్, మాతా వైష్ణవీ దేవి, శంకరమలై మొదలైనవి అందుకు ఉదాహరణలు. వీటన్నిటిని చేరటానికి కాసడక తప్పదు. అతి సామాన్య భోజనం, నేలమీద పడక కూడ ఈ యాత్రలలో అలవాటువుతుంది. అలాగే రాజులు కష్టమయ జీవనం అలవాటుచేసుకొనటానికి వేట పంటి కార్యక్రమాలుండేవి. అడవులకు వెళ్ళి రాతంతా చెట్లకొమ్మలపై కూర్చొని, తిండి తిప్పలు సరిగ్గా లేకపోయినా ఓర్మితో కష్టమయ జీవనాన్ని అలవాటు చేసుకోవటం జరిగేది. ఈ విధంగా మన దేశంలో ప్రజలకు కష్టమయ జీవితం గడవటం అలవాటు అయ్యేది.

ఈ శిబిరం కూడా అటువంటి జీవనాన్ని అలవాటు చేసుకోటానికి తోడ్పడుతుంది. ఉదయం రెండున్నర గంటలు సాయంత్రం మరో గంటన్నర శారీరక (వ్యాయామం) చెయ్యాలి. భోజనం మన అభిరుచిని బట్టి ఉండదు. శిబిరాన్ని వదలి బయటికి వెళ్ళటానికి వీలులేదు. అయినా యిటువంటి నియమాలను అనుసరించటంలోనే ఆనందాన్ని అనుభవించే వారే మంచి స్వయంసేవకులుగా రూపొందగలరు అని మనం భావిస్తాం.

స్వయంసేవకులందరిలో కొన్ని ప్రత్యేక లక్షణాలున్నాయి. ఆ లక్షణాలేమిటో తెలుసుకుని, వాటిని మరచిపోకుండా చూసుకోవాలి.

హిందుత్వ భావనపై విశేషాభిమానాన్ని మనం చూపుతాం. మన హిందువులైనందుకు గర్వపడుతాం ఈ దేశం మనదనీ, మనందరిదీ ఒక సంస్కృతి అనీ, అది మహాన్నతమైనదనీ భావిస్తాం. అయితే యి హిందుత్వ భావనపై అభిమానం కలవారు యితరులు కూడా కొ

రున్నారు. మనకంటె వారికి అభిమానం ఎక్కువ. మనకంటె ఖచ్చితంగా, గట్టిగా మొండిగా హిందువులమని చెప్పుకునేవారున్నారు. అయితే కావలసింది సక్రియాత్మక హిందూ భావన సంఘ స్వయంసేవకులు సక్రియమైన హిందువులు. అంటే ఆచరణలో హిందువులు. కొంత సమయాన్ని వెచ్చించి, హిందూ సమాజం గురించి ఆలోచించి హిందూ సమాజ శ్రేయస్సు కోసం పనిచేసే హిందువులు స్వయంసేవకులు, యితరులు అలా సమయాన్ని వెచ్చించలేరు. హిందుత్వ భావనపై అభిమానం ఉంటుంది కాని ఏమీ చెయ్యరు. సక్రియమైన హిందువుగా స్వయంసేవకు యొక్క గుర్తింపు మొదట్లో సమాజం కోసం ఒక గంట సమయమివ్వండి అన్నారు. అలా గంట సమయమివ్వటం ప్రారంభమైంది. ఆ తరువాత గంటన్నర, గంట నాయక్ అయ్యాం. గంటలో స్వయంసేవకులను కలుసుకుంటూ మరె కొంత సమయాన్ని కేటాయించటంలో గణశిక్షక్, ముఖ్య శిక్షక్ అలా బాధ్యతలు పెరిగాయి. పనులు పెరిగాయి. స్వయంసేవకులు యిళ్ళకు వెళ్ళటం, యితరులను కలవటం యిలా పనులలో పెంపుదల. ఆ తరువాత మండల కార్యవాహ, ఆ తరువాత యితర శాఖల గురించి ఆలోచించటం యిలా సమయాన్ని సాధనసంపత్తిని సమాజ దేశహిత కార్యక్రమాలలో కార్యానికి ఉపయోగించటం - ఇదే స్వయంసేవకు యొక్క మొదటి ప్రత్యేకత. స్వాభిమానంగల హిందువు అవటమే కాదు దేశం కోసం పని చేయటం మన లక్షణం. దేశంలో కొందరు హిందువులు మాటలలో స్వాభిమానాన్ని ప్రదర్శిస్తారు. చేతలు మాత్రం శూన్యం. స్వయంసేవకులు అలా కాకూడదు. ఎవరైనా స్వయంసేవకులను నిందించినా, బారిపై దుష్ప్రచారం చేసినా ఫరవాలేదు కాని, స్వయం సేవకులు నిష్క్రియులు, ఏ పని చేయరు అంటే మనం బాధ పడాలి. సక్రియాత్మకత మన ప్రత్యేకత. అదే మన మొదటి కొలబద్ధ కూడ.

దేశ సమస్యల గురించి మనం నిరంతరం ఆలోచిస్తూ ఉంటాం. ముస్లింలు విదేశీ ధనసహాయంతో మన దేశస్తుల మతం మార్చటానికి చేసే

ప్రయత్నాలు మనకు ఆందోళన కలిగిస్తున్నాయి. అలాగే వివిధ రకాల క్రైస్తవ మిషనరీలు విదేశీ ధనసహాయంతో, వనవాసుల మతం మార్చి వేస్తున్నారు. కష్టానిష్టులు కూడ ఇక్కడ పనిచేస్తున్నారు. ఇప్పుడు మన దేశంలో శీల రాహిత్యం పెరిగింది. సమాజంలో కులతత్వం, ప్రాంతీయ దురభిమానం, భాషా దురభిమానం పెరిగింది, ఈ విషయాలన్నింటి మధ్యా మనలో నిరాశ మాత్రం పెరగలేదు. మనం నిరాశావాదులం కాదు. ఈ సమస్యలకు పరిష్కారం కనుగొనాలనే ఉద్దేశ్యంతో మనం వాటి గురించి చర్చిస్తాం. అందువలన స్వయం సేవకుల మాటల్లో ఆశాభావం వ్యక్తంకావాలి విశ్వాసం ప్రతిబింబించాలి. స్వయం సేవకులలో ఇది మరొక ప్రత్యేకత. సంఘ కార్యం దైవ కార్యమనే భావనతో మనం పనిచేస్తాం. ప్రార్థనలో 'త్వదీయాయ కార్యాయబద్ధా కరిష్యమే' అని చెప్తాం. అంటే సంఘ కార్యం ఈశ్వరుని కార్యం. మన స్వార్థంకోసం మనం పనిచేయటంలేదు. కాబట్టి దైవ కార్యంలో అపజయమంటూ ఉండదు. మన సాధన సంపత్తిలో బలహీనతలున్నా లోటుపాట్లు ఉన్నా, దైవకార్యంలో విజయమే లభిస్తుంది. మన దేశ ఆలోచనా పద్ధతిలో ఉన్న విశేషమే అది. 'ఈ దేశం ధర్మ నిలయం. ఈశ్వరుని కార్యం ధార్మిక మైన కార్యమే' అని మనం భావిస్తాం. రామ రావణ యుద్ధం సంగతి మనకు తెలిసిందే. రామునిది వానర సైన్యం. చెట్లు, రాళ్ళు రప్పలు తప్ప మంచి ఆయుధాలు లేవు. మరి రావణునికి చతురంగ బలముంది, రకరకాల ఆయుధాలున్నాయి. సర్వ సంపన్నమైన లంక ఉంది, అయినా విజయలక్ష్మి రాముని వరించింది. కురుక్షేత్ర సంగ్రామంలో పాండవ సైన్యంలో ఏడు అక్షౌహిణుల బలముంటే కౌరవుల సైన్యంలో పదకొండు అక్షౌహిణుల బలముంది. భీష్ముడు, ద్రోణాచార్యులు, కర్ణుడు, అశ్వత్థామ వంటి అతిరథ మహారథులున్నారు. అయినా పాండవులకే విజయం లభించింది. మన నమ్మకం కూడ అవే, ధర్మా ధర్మముల మధ్య జరిగే

సంఘర్షణలో అంతిమ విజయం ధర్మానిదే. మనం కూడ మన పనిని ధర్మ కార్యంగా స్వీకరించి, అంతిమ విజయం మనదే అనే విశ్వాసంతో విజిగీషు ప్రవృత్తితో ముందడుగు వేస్తాం.

మనం డాక్టర్లీ అనుయాయులం. డాక్టర్లీ గురించి మనకు బాగానే తెలుసు. సంఘాన్ని ప్రారంభించేటప్పటికి డాక్టర్లీ అతి సామాన్యమైన వ్యక్తి. కాంగ్రెస్ సంస్థలో పనిచేసే ఓ సామాన్య కార్యకర్త. 35 సంవత్సరాల వయస్సుండి. అయితే ఆఖరి భారతీయ నాయకుడనిపించుకోగల కోటిశ్వరుడో, లక్షాధికారో కారు. అలాగే ఆయనతో కలిసి పనిచేసేవారు ఎటువంటివారు? ఈనాడు సంఘంలో ప్రముఖ కార్యకర్తలైన యాదవ రావజీజోషి, బాలాసాహెబ్ దేవరన్, ఏకనాథ్ జీ రానడే మొదలగు వారు ఆనాడు ఎటువంటివారు? పది పన్నెండు సంవత్సరముల బాలురు. అటువంటి వారి సహాయంతోనే, హిందూరాష్ట్ర పునః ప్రతిష్ఠతాను సాధిస్తానని డాక్టర్లీ చెప్పారు. అంతటి విశ్వాసంతో పనిచేసే డాక్టర్లీ అనుయాయులం మనం. డాక్టర్లీ ఒక్కరే. అతని అనుచరులేమో బాలురు (కిశోరులు). నేడు వేలకొలది శాఖలు, లక్షల మంది స్వయం సేవకులం ఉన్నామనుకోండి మన మనస్సులలో నిరాశకు తావుండకూడదు. సంఘ స్వయంసేవకులుగా మన మాటల్లో ఆశాభావం ప్రతిధ్వనించాలి.

డాక్టర్లీ మనముందుంచిన ఆదర్శం ఎటువంటిది? శివాజీ మహారాజు! శివాజీ పదిగ్రామాలపై చిన్న జాగీర్దారు. మరి ఆయన ఎవరితో సంఘర్షణకు దిగాడు? పది పన్నెండు జిల్లాలపై ఆధిపత్యం వహించే ఆదిల్ షాతో, భారత దేశంలో నాలుగింట మూడువంతులు తన అధీనంలో ఉంచుకున్న ఔరంగ జేబుతో, హిందూ సామ్రాజ్యాన్ని స్థాపించి చూపెడ్తానని శివాజీ శపథం పట్టాడు. తన జీవిత కాలంలోనే హిందూసామ్రాజ్యాన్ని స్థాపించి చూపించాడు. అటువంటి వ్యక్తుల జీవనం స్వయంసేవకులకు ఆదర్శం అయి

నందున స్వయంసేవకుల మాటల్లో నిరంతరం విజిగ్గి ప్రవృత్తి అభావం, సమస్యలను పరిష్కరించి తిరిగి మనదేశాన్ని పరమైభవస్థితికి తీసుకువెళ్తాం అనే విశ్వాసం ప్రతిధ్వనించాలి. అది మన రెండవ ప్రత్యేకత.

ఒక స్వయంసేవకుడు మరొక స్వయం సేవకుడిపై విశ్వాసం ఉండాలి. “నా ప్రవర్తన కారణంగా యితర స్వయంసేవకులకు నష్టం సంఘం కార్యంపై విశ్వాసం సన్నగిల్లకూడదు” అనే ఉషయం స్వయం సేవకులు నిరంతరం మరచిపోకూడదు. దేశంలో ఆపత్కర పరిస్థితులలో ప్రజలకు స్వయంసేవకులే జ్ఞాపకం వస్తారు. అత్యున్నత పరిస్థితిలో రోజులలో స్వయంసేవకులకు ధనమాత్ర మాపి సంఘం అధికారులను పట్టుకు వచ్చని పోలీసుశాఖ ఆశించింది. కాని వారి ఆశలు అదియాశలే అయ్యాయి. బీదవారై స స్వయం సేవకులుకూడ పోలీసువారికి లొంగలేదు. తమ కార్య కర్తల ఆచూకీ తెలుపలేదు. మనలో మనకు విశ్వాసమే కాదు, ఇతరులకు కూడ స్వయంసేవకులపై అచంచల విశ్వాసముంది. ఒక కేంద్ర మంత్రి పరమపూజనీయ బాలాసాహెబ్ డిని రలుసుకోటానికి ఒకసారి ప్రయత్నించారు. ఆయన పూర్వం ఐ.సి.యస్, అధికారికూడ. బాలాసాహెబ్ జైల్లో ఆయన చెప్పారు: “ప్రతి కాగితం చదివి సంతకం పెట్టేటట్లయితే నేను రోజుకు ఒక్క కాగితంపైకూడ సంతకం పెట్టలేను.” “అయితే మీరు కాగితాలు ఎంతవరకు చదువుతారు?” అని బాలాసాహెబ్ జైల్లో అడిగితే “నాకొక అసిస్టెంట్ ఉన్నాడు. అతను తెచ్చిన కాగితమల్లా నేను చదవకుండానే సంతకం పెట్టాను. అతను సంఘ స్వయంసేవకు. థర్డ్ ఇయర్ ట్రైన్.” అతనిపై నాకు పూర్తి విశ్వాసముంది. అతను చెప్పినదల్లాంభేషుచేస్తాను” అని అన్నాడు. కాంగ్రెస్ పార్టీకి చెందిన మంత్రికి సంఘ స్వయంసేవకుపై పూర్తి విశ్వాసముంది.

ప్రత్యక్షానుభవం ద్వారా నాకు కూడ కొన్ని విషయాలు తెలిసాయి. సంఘంలోని స్వయంసేవకుల మధ్య ఉన్న విశ్వాసం, యితర సంస్థలలోని సభ్యుల మధ్య కనపడదు. నేను చాలా ఆలస్యంగా సంఘానికి వచ్చాను. 1942 క్వీట్ ఇండియా ఉద్యమ సమయంలో నేను కాంగ్రెసులో పని చేస్తుండే వాడిని. విద్యార్థిగా ప్రయాగ విశ్వ విద్యాలయంలో MSc చదువు తుండే వాడిని. ప్రయాగలో ఉండే ప్రసిద్ధులైన వారితో నాకు పరిచయం కూడ ఉండేది. పురుషోత్తమదాస్ టాండన్, లాల్ బహదూర్ శాస్త్రి, ఆచార్య కృపలాని మొదలగువారు ప్రయాగలోనే ఉండేవారు. ఆ తరువాత నేను సంఘంలో చేరి సంఘ కార్యకర్త అయినా పాత పరిచయాలు కొన సాగుతూనే వచ్చాయి. 1949 లో సంఘంపై నిషేధం తొలగించబడిన తరువాత నేను రెండు సంవత్సరాలు ప్రచారకగా పనిచేయాలని విశ్వ విద్యాలయాన్ని వదిలిపెట్టాను. లక్నో ప్రచారకగా నియమించబడ్డాను. అదే సమయంలో లాల్ బహదూర్ శాస్త్రి ఉత్తర ప్రదేశ్ దేశీయాంగ మంత్రిగా ఉండేవారు. అప్పుడు సంఘంపై అనేక నిందలు అన్యాయంగా ఆరోపింపబడ్డూ ఉండేవి. ముస్లిములపై సంఘం దాడి చేస్తోందని, మతకత్తో లాలు సృష్టిస్తోందని అబద్ధాలు ప్రచారం చేస్తుండేవారు. అందులో ఒక్కటి నిరూపించబడ లేదనుకోండి. లాల్ బహదూర్ శాస్త్రి దేశీయాంగ మంత్రి (Home Minister) గా ఉన్నందున ఆయనను కలుసుకుని సంఘంపై దుష్ప్రచారం ఏ విధంగా జరుగుతున్నది, పోలీసు నివేదికలలో కూడ ఏ విధంగా తప్పులున్నదీ వివరించే బాధ్యత నాపై పెట్టారు.

ఆ విధంగా నేను లాల్ బహదూర్ శాస్త్రిజీని కలుసుకునే వాడిని. ఆయన మంత్రి, నేను సాధారణ కార్యకర్తను. అయినా వారి అసాధారణ వ్యక్తిత్వం కారణంగా, సజ్జనులయినందున నేను వారిని తరచు కలుస్తుండే వాడిని. సవ్యూతూ, సరదాగా మాట్లాడేవారు. నన్ను అడుగుతుండే

వారు “మీకు తరచు బైతక్లు జరుగుతుంటాయా! గటనాయక్ బైతక్, గణశిక్షక్ బైతక్, ముఖ్యశిక్షకుల బైతక్, కార్యవాహుల బైతక్, ప్రచారకుల బైతక్ యిలా జరిగే బైతక్లతో ఏమి జరుగుతుంది” అని. సంఖ్య తీసుకుంటాం. శాఖల ఉపస్థితి ఎలా ఉంది? కార్యక్రమాలు ఏమి ఏమి జరుగుతున్నాయి? శిబిరంలో ఎంత సంఖ్య ఉంటుంది? ఎవరెవరు పస్తున్నారు? — ఈ విషయాలు చర్చిస్తాం అని నేను చెప్పే ఆయనకు సమ్మతం కుదిరేదిరాదు? ఇన్ని బైతక్లు పెట్టుకుని ఇంతమందిని పిలిచి ఊరికే శారీరక కార్యక్రమాలు మాత్రమే చర్చిస్తారా అనేవారు. అయితే మీరమరే కుంటున్నారు. అంటే ముస్లింపై, క్రైస్తవులపై ఎలా దాడిచేయాలని యోజన తయారు చేస్తుండవచ్చు అనేవారు అయితే మీరు ఏ బైతక్ కైనా రండి ఏమిజరుగుతుందో చూడండి అనేవాణ్ని. నేను రాగానే మీరు సంఖ్య ఇచ్చి బైతక్ స్వరూపమే మార్చివేస్తారు. అని ఆయన బదులు చెప్పేవారు. మా సంభాషణలు ఇలా సాగుతుండేవి. ఆ సమయంలో సర్సంఘ చాలకులైన పరమ పూజనీయ శ్రీ గురూజీ లక్నో కార్యక్రమం నిశ్చయమైంది.

సంఘంపై వేయబడిన నీలాపనిండలు తొలగించటానికి, దుష్ప్రచారాన్ని ఎదిరించటానికి శ్రీ గురూజీతో నగరంలోని ప్రముఖులకు ఒక సమావేశం ఏర్పాటు చేయదలచుకున్నాం. ఆ సమావేశానికి ఆహ్వానించటానికి లాల్ బహదూర్ శాస్త్రి వద్దకు నేను వెళ్లాను. సంఘ స్వయం సేవకులు కాని యితరులకు ఒక సమావేశం ఏర్పాటుచేస్తున్నాము. మీరు తప్పకరండి. శ్రీ గురూజీని కలిసి సంఘం గురించి మీకున్న సందేహాలు తీర్చుకొనండి. నేను మీ కంటే చిన్నవాణ్ని. శ్రీ గురూజీ మీ సమవయస్కులు. అందువలన వారితో మీరు సామరస్య భావంతో మాట్లాడవచ్చు అనికూడ చెప్పాను. “శ్రీ గురూజీతో కలిసి మాట్లాడాలని నాకు కూడ చాలా కోరికగా ఉంది. ఆ శ్రేష్టవ్యక్తి గురించి నాకు చాలా తెలుసు. అయితే

కలుసుకునే అపకాశం మాత్రం యింతవరకు లభించలేదు. అయినా ఈ బైతక్కు నేను రాలేను.” అని ఆయన అన్నారు.

ఎందువలన అని నేను ప్రశ్నించాను. అప్పుడాయన ఇలా అన్నారు: “నేను మీ బైతక్కు పస్తే కాంగ్రెస్ పార్టీలో సంఘటనం ప్రారంభమవుతుంది. లాల్ బహదూర్ సంఘ్ వారితో కలసిపోయారు అంటారు” అని. “మీరు మన ప్రాంతంలో ఉన్న కొద్ది మంది పెద్దలలో ఒకరు. (సంపూర్ణానంద్, లాల్ బహదూర్, సి. బి. గుప్తా, గోవిందవల్లభ్ పంత్ వంటి పెద్దలు 5, 6 గురి ఉన్నారు.) అటువంటి మీ గురించి అలా ఆలోచిస్తారా? నేను చాలాసార్లు మిమ్మల్ని కలవటానికి వస్తున్నాను. ఎప్పుడైనా కూర్చుని మాట్లాడటానికి తీరుబడిలేదు, నాతోపాటు కారులో రండి, ప్రయాణం చేస్తూ మాట్లాడుకుందాం అని మీరు అంటే మీతో తప్పక నేను కారులో వస్తాను. అప్పుడు స్వయంసేవకులెవరైనా నన్ను చూస్తే రజ్జుభయ్యా కాంగ్రెస్ లో చేరబోతున్నారా అని అనుమానించరు.

కాంగ్రెసు వారికి సంఘ్ పై తీసిపోని అనుమానాలున్నాయి. లాల్ బహదూర్ శాస్త్రిజీని కలిసి రజ్జు భయ్యా సంఘ్ ఆదర్శాన్ని విచరిస్తున్నారు. అపోహలు తొలగిస్తున్నారు అని భావిస్తారు” అని నేను చెప్పాను. దానికి బదులుగా ఆయన “మీరన్నదీ నిజమే. మీ సంఘ్ లో ఒకరిపై మరొకరికి విశ్వాసం ఉంది. కాంగ్రెస్ పార్టీలో ఒకరిపై మరొకరికి అపనమ్మకం తప్ప మరొకటి ఉండదు” అన్నారు. అదే మన ప్రత్యేకత.

సంఘ్ లో మనకు లభించే సంస్కారాలన్నీ శిబిరాలలో లభిస్తాయని మన నమ్మకం. చిన్న చిన్న బైతక్కులు, గటనాయకుల బైతక్కుల ఏర్పాటు

చేసేటప్పుడు చాలా చక్కగా ఏర్పాటు చేస్తాం. చివరకి మనకు అందాలంటే ఏ పని చేసినా చక్కగానే చేస్తాం.

సమాజంలో సంఘపై మరొక విశ్వాసం కూడా ఉంది. సంఘం పనినైనా స్వీకరిస్తే దానిని సంపూర్ణంగా సమగ్రంగా సమర్థించగా సమాజంలో పూర్తి చేస్తారు అనే నమ్మకం సమాజంలో ఉంది. ఆంధ్రప్రదేశ్ లో 1977 లో జిల్లా అవనిగడ్డ తాలూకాలో 1977 లో ఉప్పెన వచ్చి అపార మన నష్టం వాటిల్లింది. అందరికంటే ముందు సహాయ కార్యక్రమాలలో పాల్గొనటానికి అచ్చటికి స్వయం సేవకులు చేరుకున్నారు. నష్టం వాటిల్లిన గ్రామాల్లో ఒక దానిని పునర్నిర్మించాలని స్వయం సేవకులు నిర్ణయించారు. పునర్నిర్మిత గ్రామానికి దీనదయాళ్ పురం అని పేరు కూడా పెట్టారు.

మనతోపాటు రామకృష్ణ మిషన్ వంటి సేవాసంస్థలు, పోలీసుశాఖ, ఎలక్ట్రిసిటీ శాఖ వంటి ప్రభుత్వ శాఖలు కూడా పునర్నిర్మాణం కోసం తలా ఒక గ్రామాన్ని తీసుకున్నాయి. మనం అత్యంత శ్రద్ధతో త్రివరణ ఘట్టిగా పని చేసాం. ఎందరో కార్యకర్తలు రాత్రింబవళ్లు శ్రమించారు. తత్ఫలితంగా దీనదయాళ్ పురం యితర గ్రామాల కంటే ముందు తయారయింది. కేంద్రంలో అప్పుడు జనతా ప్రభుత్వముంది. ఆంధ్రప్రదేశ్ లో ముఖ్యమంత్రి చెన్నారెడ్డి. అటల్ బిహారీ వాజుపేయి ప్రారంభోత్సవానికి రావడానికి అంగీకరించారు. వారు చెన్నారెడ్డిగారికి ఫోను చేసి చెప్పారు. అప్పుడు ఆయన ఇలా అన్నారు:

“మీరు నిర్మించిన దీనదయాళ్ పురం ఒక్కటే తయారయింది. మిగిలిన సంస్థలు తలపెట్టిన గ్రామాల నిర్మాణం యంతా మొదట్లోనే ఉంది. అందువలన యితర సంస్థలకు చెడ్డపేరు వస్తుంది. అందుచేత 2, 3 నెలల తర్వాత రండి” అని చెప్పారు. “అటల్ జీ విదేశాంగ మంత్రి. ఆయన

వస్తున్నారంటే ఎంతో వ్యవస్థ అవసరం. రోడ్డు ప్రస్తుతం బాగా లేవు. వాటిని బాగు చేయించాలంటే రెండు మూడు నెలలు పడుతుంది. కాబట్టి రెండు మూడు నెలలు ఆగమన్నాము” అని పైకి చెపుతాం అన్నారు. మొత్తంమీద తేలిన విషయం సంఘమొక్కటే సకాలంలో పని పూర్తి చేయ గలిగింది. మోర్వీలోనూ, నాగపూర్ దగ్గరనూ వరదలు వచ్చినప్పుడు సంఘం చేపట్టిన సహాయ కార్యక్రమాలే సకాలంలో పూర్తి అయ్యాయి. చిన్నచిన్న పనులను అత్యంత శ్రద్ధతో సంఘంవాళ్ళు చేస్తారని ప్రతీతి.

ఆచార్య రంగా ఆంధ్రప్రదేశ్ కు చెందిన ప్రముఖ వ్యక్తి. యిప్పుడు కాంగ్రెస్ పార్టీ తరపున లోక్ సభలో సభ్యుడుకూడ. ఒకప్పుడు స్వతంత్ర పార్టీ అధ్యక్షుడు. ఆయనను ఒకసారి విజయదశమి ఉత్సవానికి నాగ పూర్ కు అధ్యక్షుడిగా ఆహ్వానించటం జరిగింది. అప్పుడు అధ్యక్షుడిగా వచ్చినవారే ధ్వజం ఎగురవేయటం మన పద్ధతి. ఆచార్య రంగా అధ్యక్షులుగా ధ్వజాన్ని ఎగురవేశారు. చాలా తేలికగా ఎటువంటి యిబ్బందులు లేకుండా ధ్వజం పైకిపెళ్ళింది. ఆ తరువాత శారీరక ప్రదర్శనలు, ఉపన్యాసాలు వగైరా జరిగాయి. ఆయనకూడ ప్రసంగించారు. ఆ తరువాత ఢిల్లీలో స్వతంత్ర పార్టీకి చెందిన కార్యకర్తలు కొందరు ఆయనను కలుసు కుని కార్యక్రమం ఎలా జరిగింది మీకు అందులో ఏమి సచ్చింది అని అడిగారు. అప్పుడు ఆయన చెప్పిన సమాధానం “సంఘం వాళ్ళు ఏమి చేసినా చాలా చక్కగా చేస్తారు.

చిన్న చిన్న విషయాలపట్ల కూడ ఎంతో శ్రద్ధ కనబరుస్తారు. ఉత్సవంలో ధ్వజాన్ని నేను ఎగురవేశాను. అది ఎటువంటి యిబ్బంది లేకుండా జరిగింది. మన స్వతంత్ర పార్టీ సమావేశాలలో మనం కూడా ధ్వజాన్ని ఎగురవేస్తాం కదా! ఎప్పుడైనా యిబ్బంది లేకుండా దానిని

ఎగురవేశామా? అసలు పైకి ఎక్కడు. మధ్యలో ఆగిపోతుంది. ఎక్కితే క్రిందకురాదు. సంఘం వారినుండి తెండా ఎగరవేయటంలో మనం శిక్షణ పొందాలి” అని. చిన్న చిన్న విషయాలు కూడ చూడాలనిపించేటట్లు ఉంటాయి. వ్యవస్థ విషయంలో మనం తీసుకునే శ్రద్ధ అటువంటిది.

ఇరవై వేల మందితో కర్ణాటకలో ఒక శిబిరాన్ని నిర్వహించాం. బెంగళూరులో జరిగిన ఆ శిబిరం యొక్క వ్యవస్థను చూచి అందరూ ఎంతో మెచ్చుకున్నారు. 35 వేల మందితో మహారాష్ట్రలో శిబిరం నిర్వహించ బడింది. అప్పుడు కూడ వ్యవస్థ బాగా జరిగింది. అందరూ మెచ్చు కున్నారు. అందుకనే సంఘం వాళ్లు ఏ పనినైనా తీసుకుంటే దానిని బాగా చేస్తారనే పేరుకూడ వచ్చింది.

యితర కార్యక్రమాలలో కూడ మంచి వ్యవస్థ చేయబడటం మనం చూస్తున్నాం కదా అని మీరు అనవచ్చు. నిజమే. ఢిల్లీలో జరిగిన ఆసియా క్రికెట్స్ త్వరలో వ్యవస్థ బాగానే ఉంది. అయితే అచ్చటి వ్యవస్థను సైన్యం చేసింది. అలీన రాజ్యాల సమావేశం (NAM) జరిగినప్పుడు వ్యవస్థ బాగానే ఉంది కదా అని మీరనవచ్చు. అయితే అచ్చటి వ్యవస్థను ఐ.ఎ.యస్. అధికారులు మన దేశ పరిపాలనా వ్యవస్థలో ఉన్నతస్థాయిలో ఉన్నవారు చేశారు. కాంగ్రెస్ మహాసభల వ్యవస్థ ప్రభుత్వ సహాయంతో జరుగుతుంది. ఈ మధ్య బొంబాయిలో జరిగిన కాంగ్రెస్ శతజయంతి ఉత్సవాల వ్యవస్థ గురించి మీరు వినే ఉంటారు.

ఇంకొక అనుభవం మీకు చెప్పాలి. శ్రీ యు. ఎన్. ధేబర్ పేరు మీరు వినే ఉంటారు. కొంతకాలం ఆయన కాంగ్రెస్ అధ్యక్షులుగా పని చేశారు. ఆయన పార్టీ పనిమీద గడ్వార్ జిల్లాలో పర్యటించారు. కార్యక్రమం కూడ ఏర్పాటు చేయబడ్డది. అచ్చట సంఘ కార్యకర్తలకు జన

సంఘ్ కార్యకర్తలకు కాంగ్రెస్ వారితో పరిచయముంది. అందువలన వారిని తమాషా చేద్దామనే ఉద్దేశ్యంతో “ఢేబర్ గారు మంత్రి పదవిలో లేరు కదా! యిప్పుడు ప్రభుత్వ యంత్రాంగం మీకు పని చేయదు. ఖర్చుంతా మీరే భరించాలి.

ఎలా వ్యవస్థ చేస్తారో?" అని మన కార్యకర్తలన్నారు. దానికి వారు "అబ్బే, షేము ప్రభుత్వం మీద ఆధారపడిలేము. మంచి వ్యవస్థ షేమే చేయగలం" అని సమాధానం చెప్పి ఒక పెద్ద మైదానంలో ఎన్నో ట్యాంక్లైట్లను పెట్టించి లాడ్ స్పీకర్లను పెట్టించారు. 20 వేల మంది కోసం పెద్ద బహిరంగసభ. అయితే సభ ప్రారంభం కాగానే విద్యుచ్ఛక్తి సరఫరా ఆగిపోయింది. ట్యాంక్లైట్లు ఆరిపోయాయి. మైక్ పనిచేయటం ఆగిపోయింది. పెట్రోమాక్స్ లైట్లు వ్యవస్థ కాని, జ్యాకురీ వ్యవస్థ కాని, జనరేటర్ వ్యవస్థ కాని లేదు. ప్రజలకు ఏమీ కనపడటంలేదు, విసపడటం లేదు.

ప్రజలు కూర్చున్నవారు లేవటం ప్రారంభించారు. కార్య నిర్వాహకులకు అప్పుడు గుండెదడ ప్రారంభమై పెట్రోమాక్సు లైట్లకోసం అటూ ఇటూ పరుగులు త్రాడునవారు. దీనిని రావటానికి అరగంట పట్టింది. నవదో తొలగించడానికి శ్రేష్టేక్షకులను గుండెదడమీద ఉన్న అమ్మిడ్ల ద్వారా తీలమిద్ద కూర్చోబెట్టి తీసుకువచ్చారు. తిరిగి వచ్చేటప్పుడు కొందరికి చెవిపై ప్లాస్టిక్ కువచ్చావు అంటే లైట్లు పోయేదప్పటికి వాళ్ళంతా లేచిపోయారు. నూడు వంటులకు రెండు వేళ్ళిచ్చోయారు. అంతలో వెళ్ళబందకాదు వాళ్ళకు ఆ అరగంటలో వేసిన తిహాసీలు, అడ్డంపా నాట్ర అకుతోహాటి తినుకపోయారు. దాంతోనే దీనివల్ల ధైర్యం విప్పిపోయింది. అప్పుడు కొందరు వెళ్ళిపోయారు. అప్పుడు కొందరు వెళ్ళిపోయారు. అప్పుడు కొందరు వెళ్ళిపోయారు. అప్పుడు కొందరు వెళ్ళిపోయారు.

కర్తలకు ఎవరిని తిట్టాలో తెలియలేదు. అందువలన సంఘ కార్యకర్తలపై దుమ్మెత్తి పోశారు. “ఏళ్ళే మాకు విద్యుచ్ఛక్తి సరఫరా అగిపోయేటట్లు చేశారు. ప్రజలు ఆంధ్రభానాలు, టూల్స్ లెట్లు ఎత్తుకుపోయేటట్లు చేశారు” అని నిందించారు. వాస్తవానికి తమ వ్యవస్థలో లోటుపాట్లున్నాయి. ఆస రేటరు గురించి, పెట్రోమాక్సు లెట్లు గురించి ముందుగా తానుబాంబు తేదని వారు భావించలేదు.

చిన్న పన్నెనా విపరీతి యిస్తే వారు దాని మీద అత్యంత శ్రద్ధ వహించటం మన ప్రత్యేకత. జంపఖానా తీసుకురావటం కావచ్చు, నీళ్లు తీసుకురావటం కావచ్చు, భోజన వ్యవస్థ లేదా అల్పాహార వ్యవస్థ కావచ్చు. ఏదైనా ఏకాగ్ర చిత్తంతో చేయటం మనం నేర్చుకున్నాం. అందువలన మనం మన పనిలో విజయాన్ని సాధిస్తున్నాం. మనపై ప్రజలకు సమ్మతము కుదురుతోంది. సంఘ వారికి ఏ పని యిచ్చినా సక్రమంగా చేస్తారు. దేశానికి సంబంధించిన ఏ పనినైనా సక్రమంగా చేస్తారు అని ప్రజలు భావిస్తున్నారు.

సంఘ్ అధికారులు యిచ్చే ఉపన్యాసాల వలన, దివంగచే సిద్ధాంతం పలన సమాజం ప్రభాదితం అవుతోందని అనుకోవద్దు. సంఘ్ అధికారులు ఉపన్యాసం బాగానే యిస్తారు. మన సిద్ధాంతం చాలా గొప్పది. అయినా సంఘం పెరగటానికి కారణం స్వయం సేవకుల నడివడికే. స్వయం సేవ చుట్టూ భక్తివహితమైన ప్రతి యొక్కరు చూస్తూనే ఉంటారు. “నేనొక హోమీయల్ డాక్టర్ అని చెబుతున్నాను” అని అనుకోవద్దు. “నేనొక హోమీయల్ డాక్టర్ అని చెబుతున్నాను” అని అనుకోవద్దు. సంఘ్, హోమీయల్ ప్రజాస్వామ్యం సేవకులకి, నడవడాన్ని ఆ మోక్షములోకి తీసుకుపోతూ ఉంది. ప్రజాస్వామ్యం సేవకులకి, నడవడాన్ని ఆ మోక్షములోకి తీసుకుపోతూ ఉంది.

అను శాసన బద్ధమైనదీ, మనలో దేశభక్తి ఎంత ఉన్నదీ- యిలా ప్రతిదీ సమాజం పరిశీలిస్తూనే ఉంటుంది. సంఘం కార్యం మనందరి కారణంగా పెరుగుతుంది.

ఒక గంట సంఘశాఖలకు వెళ్తున్నాం. ఆ గంట అనుశాసనం పాటిస్తాం. ఆ తరువాత వేరేవిషయం అంటే కుదరదు. మనం అధ్యాపకుల మనుకోండి. శాఖలో గడిపే గంట సమయం బాగా ఉంటాం. ఆ తరువాత కర్తవ్యపాలన గురించి ఆలోచించం అంటే సరిపోదు. తాము పనిచేసే రంగాలలో స్వయం సేవకులు ఆదర్శప్రాయులు కావాలి. స్వయం సేవక్ వ్యాపారస్థుడైతే అతని దుకాణంలో కర్తవ్యేని వస్తువులే అమ్మాలి. తూటంలో మోసం ఉండకూడదు. చిన్న పిల్లలు వచ్చినా, ముసలివారు వచ్చినా ఎటు వంటి మోసం జరుగకూడదు. స్వయం సేవక్ ఉపాధ్యాయుడైతే నిరంతరం విద్యార్థుల శ్రేయస్సు గురించే ఆలోచిస్తూ పాఠాలు చక్కగా బోధిస్తాడు. స్వయం సేవక్ యితరులతో మధురంగా వ్యవహరిస్తాడు. తన పనిని నిష్ఠతో కష్టపడి చేస్తాడు.

ఎవరైనా పనిని చక్కగా చేస్తుంటే, అతని వ్యవహారం మృదు మధురంగా ఉంటే అతను స్వయం సేవక్ అయి ఉండవచ్చని ప్రజలు భావిస్తున్నారు.

ఢిల్లీలో మన స్వయం సేవక్ ఒకసారి ఒక బ్యాంకుకు వెళ్లాడు. డ్రాఫ్టు తీసుకోటానికి వెళ్లాడు. అతను ఒక కిటికీ దగ్గరకు వెళ్ళి నేను డ్రాఫ్టు తీసుకోవాలి అన్నాడు. సాధారణంగా అని డ్రాఫ్టులకు సంబంధించిన కిటికీ కాకపోతే అక్కడున్న గుమాస్తా ఇక్కడకాదు అంటాడు. మ ఎక్కడ అని అడిగితే ఇది ఎంక్వయరీ కిటికీ కాదు, అన్ని విషయాలూ చెప్పటానికి నాకు వేరే పనిలేదా అంటాడు. కాని ఢిల్లీలో ఆ బ్యాంకులో

స్వయంసేవక్ వెళ్ళి డ్రాప్టు కట్టాలని అడిగిన కిటికీ దగ్గర కూర్చున్న వ్యక్తి చాలా నెమ్మదిగా అది డ్రాప్టులు కట్టే కిటికీ కాదనీ, అయిదోనంబరు కిటికీ వద్ద పడెల్ అనే వ్యక్తి పల్ అనే వ్యక్తి డ్రాప్టుల విషయం చూస్తాడని చెప్తూ మీకేమైనా యిబ్బంది కలిగితే నా దగ్గరకి రండి నేను సహాయం చేసిపెడతానన్నాడు. ఈ వ్యవహారమంతా చూసి డ్రాప్టులు తీసికొనడానికి వెళ్ళిన వ్యక్తి ఆ గుమాస్తా తప్పకుండా స్వయం సేవక్ అయి ఉంటాడని నాతో చెప్పటం జరిగింది.

అందువలన మనమంతా గుర్తించుకొనవలసిన విషయమిది. మనమంతా సంఘ ప్రచారకులం. ఇరవై నాలుగు గంటలూ సంఘపని చేస్తాం కాబట్టి ప్రచారకులం కాదు. ఇరవై నాలుగు గంటలూ సంఘ స్వయంసేవకులుగా వ్యవహరిస్తాం కాబట్టి ప్రచారకులం. కేవలం ఒక గంట మాత్రమే స్వయంసేవకులం కాదు. ఇరవై నాలుగు గంటలూ మనం వ్యవహరించే తీరునుబట్టి సంఘ ప్రతిష్ఠ పెరుగుతుంది. సంఘ సుగంధం నాలుగు దిక్కులూ వ్యాపిస్తుంది. ఇలా నిత్యమూ ప్రతిక్షణమూ వ్యవహరించే లక్షణం కొలది స్వయంసేవకులం కారణంగా సంఘ ప్రచారం జరుగుతుంది. ఈ విషయాన్ని మనం నిరంతరం జ్ఞాపకముంచుకోవాలి.

హిందూ సంఘటన అంటే ?

(బాల స్వయంసేవకుల నుద్దేశించి చేసిన ప్రసంగం)

సంఘానికి రెండు సిద్ధాంతాలున్నాయి. అది ఏమిటి?

సమయపాలన మరియు ప్రచురితము : ఇది సిద్ధాంతాలుకావు సంఘం నేర్పే పాఠాలు.

దైనందిక శాఖ : ఇది కార్యపద్ధతి. సిద్ధాంతం కాదు

వ్యక్తి నిర్మాణము : ఇదికూడా కార్యపద్ధతి, వ్యక్తులనిర్మాణంచేయాలి.

పరమ వైభవం : ఇది సంఘం యొక్క లక్ష్యము. ఈ దేగాన్ని పరమవైభవ స్థితికి చేర్చటము లక్ష్యము. సిద్ధాంతము కాదు.

ఆజ్ఞాపాలన : ఇది చాలా మనుషులు దిష్యమం. ఇంట్లో కూడా నేర్పబడుతుంది.

సంఘానికి ఒక సిద్ధాంతముంది. భారత్ అనీ, హిందూస్థాన్ అనీ పిలవబడే ఈదేశము హిందువులది. భారత్ హిందు రాష్ట్రము. ఇది మొదటి సిద్ధాంతము దీనిని కొందరు అంగీకరించరు. ఈ దేశము అందరిదీ అని వాళ్ళంటారు. హిందువులదీ దేశము అని మనముంటాము. ఇక్కడ వేల సంవత్సరాలనుండి హిందువులు నివసిస్తూన్నారు. ఇక రెండవ సిద్ధాంతము: సంఘటనలో శక్తి ఉన్నది అని. మనమొక ఆట ఆడుతుంటాము. సంఘటన్ మే శక్తిపై, సంఘటన్ మే శక్తిపై అని అరుస్తూ కూత పోకుండా

తిరుగుతుంటాము. కూతపోయినప్పుడు మనము చూర్చోవలసి వస్తుంది. ఇది మన సిద్ధాంతాన్ని గుర్తుంచుకోడం కోసం ఆడే ఆట. ఈ రెండు విషయాలను గూర్చి ఆలోచిద్దాము.

భారత్ హిందు రాష్ట్రము, ఈ దేశము హిందువులది - సంఘటనలో శక్తి ఉన్నది - అనే ఈ రెంటిని కలిపి ఒకటి చేసి 'హిందు సంఘటన' అని మనము చెపుతుంటాము. పప్పు, బియ్యము వేరైనా, కలిపి ఖిచిడి (పొంగలి) చేసినప్పుడు రుచిగా ఉన్నట్లు 'హిందు సంఘటన సంఘ సిద్ధాంతము' అనడం పై రెండు సిద్ధాంతాల సమాహారము మాత్రమే. ఇది హిందువుల దేశమని మనము ఎందుకు చెప్తున్నాము. ఇది మన దేశమైనందున, దేశానికి కలిగే లాభదేమిటి? అని మనము కొంచెము ఆలోచిస్తే, మనదేశముకోసము మనము పనిచేయవలసి ఉంటుందని అర్థమౌతుంది. ఎవరి మనస్సులో ఇది నాదేశము, నా తండ్రి, తాతల దేశము, ఇక్కడే తరతరాలుగా మేము నివసిస్తూవున్నాము. ఇది తప్ప నాకు వేరే మరే దేశములేదు, అనే భావన ఉండదో, అతడు ఈ దేశము కోసము పనిచేయడు. ఈ భావన ఉన్నవానిలో పనిచేయడానికి ప్రేరణ ఉంటుంది. దీనికొక చిన్న ఉదాహరణ ఇస్తాను.

మీరు సైకిలు మీద ఎక్కడికో వెళున్నారు. వెళ్ళేటప్పుడు దారిలో ఒక స్త్రీని ఇద్దరు గూండాలు అల్లరిపెట్టడం చూచారు. ఇది అన్యాయం. ఆమెకు సహాయం చేయాలని మీకనిపిస్తుంది. కాని, ఆ మరుక్షణంలో - గూండాల్నిద్దరున్నారు, నేనొక్కడినే గదా అనీ, ఒంటరిగానే సహాయం చేయాలనుకుంటే, గూండాలదగ్గర చాకుగాని, పిడి బాకుగాని ఉన్నదేమో, సన్ను పొడిచేస్తారేమో, వీళ్ళని పట్టిస్తే పోలీసు స్టేషన్ కు వెళ్ళవలసి వస్తుంది, అక్కడ చాల కష్టాలుంటాయి; పోలీసులు చాల

బాధలు పెడతారు. మళ్ళామళ్ళా రమ్మంటారు - అనుకొని, నేను నా పని మీద వెళ్ళితే మరెవరైనా ఈమెకు సహాయము చేయగలరు తెమ్మని వెళ్ళి పోతుంటారు. ఆ అల్లరి పెట్టబడుతున్న స్త్రీ మీ తల్లిగాని, సోదరిగాని అయితే అప్పుడు మీరు గుండాలిద్దరు, నేనొక్కడినే అని ఆలోచించరు, పోలీసు తానాకు వెళ్ళవలసి వస్తుందే అని ఆలోచించరు. ఎటువంటి ఆరోచనలు చేయకుండా ఆమెకు సహాయము అందించడానికి పరుగులెత్తుతారు. ఇప్పుడెందుకు పరుగెత్తారు? ఇంతకుముందు ఎందుకు పరుగెత్తలేదు? దానికి కారణము ఈమె నా తల్లి, ఈమె నా సోదరి అనే భావన మనస్సులోకి రావడమే. తనది అనే భావన రావడంతోనే మనుష్యుడు పనిచేస్తాడు. ఆ ఆత్మీయ భావం లేకుంటే, పని చేయడు. ఎవరో స్త్రీ అనుకున్నప్పుడు హృదయంలో ఆత్మీయ భావం ఏర్పడదు. అలాగే ఈ దేశము అందరిదీ, ఇక్కడ ముస్లిములు, క్రైస్తవులు, రకరకాల వాళ్ళు నివసిస్తున్నారు. అందరూ ఈ దేశంకోసం పనిచేయాలి అని ఇతరులంటుంటారు. ఇది మా దేశము, మా మాతృభూమి. ఇది హిందువుల దేశము. మేము హిందువులము. మాకు ఈ దేశంతో అవినాభావ సంబంధమున్నందున ఈ దేశము కోసము మేము పనిచేస్తామని మనమంటాము. ఇది మా దేశము, ఇది మా రాష్ట్రము అని మనము చెప్పినప్పుడు మనలో క్రియాశీలత వేల్కొంటుంది. మనమే ఈ దేశంకోసం పని చేయాలి అనే భావన మనలో జాగృతమౌతుంది.

రెండవ సిద్ధాంతము 'సంఘటనలో శక్తి ఉన్నది.' ఇది కూడ మన దేశంలో ప్రచారంలో ఉంటూ వచ్చింది. పూర్వకాలంలో మనదేశం అంతా కలిసికట్టుగా ఉంటూ వచ్చింది. ఆరోజుల్లో వచ్చిన ఆక్రమణకారులు చాల బలవంతులైనప్పటికీ, మనము సంఘటితంగా ఉన్నందున వారిని ఓడించగలిగాము. అందరికంటే ముందు ఈ దేశంమీద ఆక్రమణ జరపడానికి వచ్చిన

వాడు అలెగ్జాండర్, బాబర్ అనే ముసల్మాన్ 400 సం॥ల పూర్వంవస్తే, సుమారు 2500 సం॥లకు పూర్వం ఇక్కడకు ఆక్రమణ చేయడానికి అలెగ్జాండర్ వచ్చాడు. ఆనాడు మనదేశం సంఘటితంగా ఉండింది. చంద్రగుప్తుడు, చాణక్యుడు - వీరిద్దరూ కలిసి గ్రీకులను ఓడించారు. చాల పూర్వ కాలంలో ఈ దేశము మీద రెండవ దురాక్రమణ జరిగింది. అది శకుల దురాక్రమణ. మధ్యఆసియా ప్రాంతం నుండి సుమారు 2000 సంవత్సరాలకు పూర్వము వీరు వచ్చారు. భారత దేశంలో చాల భాగాన్ని జయించారు. అయితే మన దేశంలోని కొందరు వీర పురుషులు వారిని ఓడించారు. శకులను పరాజితులను చేసిన మహావీరుడు శకారి విక్రమాచిత్తుడు. శకారి అంటే శకులకు శత్రువు అని అర్థము. అలాగే మూడవ ఆక్రమణ ఈ దేశం మీద జరిగింది. చాల పెద్ద సంఖ్యలో హూణులు ఈ దేశం మీద దాడి చేశారు. ఆనాడు మన దేశము సంఘటితంగా, ఒకటిగా ఉన్నందున హూణులను కూడ మనము పరాజితులను చేశాము. స్కందగుప్తుడు మొదలైనవారు అనేకులు హూణులతో యుద్ధం చేశారు. కాని వాళ్ళను పూర్తిగా ఓడించిన వారి పేరు మనము గుర్తుంచుకుంటాము. ఆయనే మన ఏకాత్మతాస్తోత్రంలో వచ్చే హూణ జేత యశోధర్మ. మనము సంఘటితంగా ఉన్నప్పుడు గ్రీకులను, శకులను, హూణులను ఓడించాము.

ఎప్పుడు ఐకమత్యము కోల్పోయి, మనలో మనము కలహించుకో సాగామో, ఆనాడు చిన్న చిన్న రాజ్యాలుగా చీలిపోయాము. రాజస్థాన్ లోనే ఐదారు రాజ్యాలైనాయి. జయపూర్, జోధపూర్, ఉదయపూర్, అజ్మేర్ లాంటి అనేక రాజ్యాలు. అలాగే మహారాష్ట్రంలోను, ఆంధ్రలోను అనేక రాజ్యాలైనాయి. అప్పటి నుండి మనము ఓడిపోయాము. సంఘటన ఉన్నప్పుడు గెలిచాము. సంఘటన చెదరిపోయినప్పుడు ఓడిపోయాము. అందువల్ల మన రెండవ సిద్ధాంతము 'సంఘటనలో శక్తి ఉన్నది' మనము

హిందు సమాజాన్ని సంఘటితం చేసినప్పుడు ప్రపంచంలో ఎవ్వరు కూడా మసలను ఇయ్యించలేరు. మనమంతా హిందువులం - మనమంతా కలిసి ఉండాలి - శాఖకు చెక్కటం మూలాన ఇది జరుగుతుంది - మనము శాఖకు చెక్కడం అవసరము అని మనకి ఆలోచనలు మెల్లమెల్లగా, ఒకప్పుడు ఆటల్లో, మరొకప్పుడు మాటల్లో వస్తుంటాయి. మనము శాఖకు చెక్కడం ఎంత అవసరమో తెలిపడానికి ఒక చిన్న కథ చెబుతాను.

ఉత్తర ప్రదేశ్ లో ఒక ఊళ్ళో 20 సంవత్సరాల యువకుడు ఒక డుండేవాడు. అతనికొక 5 సంవత్సరాల చిన్న తమ్ముడు. అన్న అనుకున్నాడు “నా దగ్గర ఎక్కువ డబ్బు లేదు. పొంఝుకూడ ఎక్కువ లేదు. ఈ యింట్లో అన్నదమ్ములము మేమిద్దరము పెరిగి పెద్ద అయినప్పుడు, 3, 4 ఎకరాల ఎలా కొద్ది భూమితో పొట్ట నింపుకోవడం కష్టం.” అందుకని ఆయన ఏదైనా పనిచేయడం కోసం బొంబాయికి వెళ్ళాడు. తమ్ముడు ఇంట్లోనే ఉండిపోయాడు. క్రమంగా 15, 20 సంవత్సరాలు గడిచాయి. తమ్ముడు కూడా ఇప్పుడు 20 సం॥ల యువకుడయ్యాడు. అన్నకు 40-45 సం॥ల వయస్సు వచ్చింది. ఇంతలో వాళ్ళ ముసలి తండ్రి చనిపోయాడు. ఆ సందర్భంగా బొంబాయి నుండి అన్న గారిని పిలిపించాలి. 20 సంవత్సరాలుగా బొంబాయి నుండి ఆయన రాలేదు. తమ మీద ఏదైనా కోపము వచ్చిందేమో. కనుక స్వయంగా బొంబాయి వెళ్ళి అన్నగారిని వెంటతీసుకొని రావాలి అని తమ్ముడనుకున్నాడు. తండ్రిగారి మరణ వార్త అందగానే అన్నగారి మనస్సులో ‘తమ్ముడు ఒంటరిగాడు. తండ్రిగారు పోయారు. ఇప్పుడు నేను ఇంటికి తిరిగి వెళ్ళి అతని బాగోగులు చూడాలి’ అని అనుకున్నాడు. ఈ విధంగా ఒకపైపు అన్నగారిని వెంట తీసుకెళ్ళడానికి తమ్ముడు బొంబాయికి బయలుదేరితే, మరొకపైపు తమ్ముని కలుసుకోడానికి అన్న యింటికి బయలుదేరాడు.

సోదరులద్దరు అతి దిచిత్రంగా వారిలో కలుసుకున్నారు. వారితో చిత్ర కూటమనే తీర్థస్థానమున్నది. వానికి దగ్గర్లో ఒక జంక్షన్. ఉత్తరప్రదేశ్ నుండి బొంబాయి వెళ్ళేబండి అక్కడ ఆగుతుంది. అక్కడనుండి బండి మారి చిత్రకూటము వెళ్ళాలి. బొంబాయినుండి ఉత్తరప్రదేశ్ వెళ్ళే బండి కూడ అక్కడ ఆగుతుంది. చిత్రకూటము వెళ్ళడానికి అక్కడ బండి మారాలి. మొదట తమ్ముని బండి అక్కడకు చేరింది. అతడు బండి దిగి, చిత్రకూటము వెళ్ళే బండిదగ్గరకు వెళ్ళాడు. అది ఖాళీగా ఉంది. దాంట్లోకి ఎక్కి విశ్రాంతిగా పడుకున్నాడు. కొంతసేపటికి బొంబాయి సోదరునిబండి వచ్చింది. దానినుండి అన్నగారు దిగి, ఎలాగూ ఇంట్లోకి వెళుతున్నాను, చిత్రకూటము వెళ్ళి చూచివెళ్తాను అనుకొని అతడుకూడ ఆ బండి ఎక్కాడు. స్థలముకోసము ఇక్కడా అక్కడా చూచి, ఎక్కడా దొరక్క, ఈ 20 యేండ్ల యువకుడు పీటలంతా ఆక్రమించి పడుకున్న చోటికివచ్చి “కొంచెం కాళ్ళు ముడుచుకో, ఇకింకెక్కడా స్థలము దొరకలేదు. నేనుకూడ ఈ బండ్లో వెళ్ళాలి” అని అన్నాడు. పడుకున్నవాడు లేవకుండానే ఆ సోదరుడు “ఇక్కడ చోటులేదు మరెక్కడై నా చూచుకోండి” అన్నాడు. వాళ్ళు ఇద్దరూ ఒకరినొకరు గుర్తుపట్టలేదు. అన్నగారు కొంచెంసేపు తిరిగి చూచి మళ్ళా అతనితో “చోటు ఎక్కడా లేదు. నీవూ టిక్కెట్టు తీసుకున్నావు. నేనూ టిక్కెట్టు తీసుకున్నాను. నేను ఇక్కడే కూర్చుంటాను” అన్నాడు. తమ్ముడు యువకుడు గదా! కొంచెం కఠినంగా “అలాగా, కొంచెం కూర్చోని చూడు” అన్నాడు. అన్నకు 45 ఏండ్లు అయినా, అతని శరీరములోకూడ బలమున్నది. దబీలున తన పక్క చుట్ట అతని కాళ్ళమీద పడేసి అతని పాదాలమీద కూర్చున్నాడు. అప్పుడు తమ్ముడు లేచి నిలబడ్డాడు. ఒకరినొకరు గుర్తించలేదు. వారిద్దరి మధ్య పోట్లాట ప్రారంభమైంది. గట్టిగా తిట్టుకున్నారు. ఒకరు కాలరు పట్టుకుంటే, మరొకరు చెయ్యి

పట్టుకున్నారు. దెబ్బలాట జరగబోయింది. ఇంతలో ఒక విశేషం జరిగింది. తమ్ముడు దొంబాయి ఇంతకుముందెప్పుడూ చెళ్ళలేదు. దొంబాయిలో అన్న గారిని గుర్తుపట్టడం ఎలా? ఎక్కడుంటున్నాడో తెలుసుకోవడం ఎలా? అని తనతోపాటు తన ఊరునుండి ఒక ముసలివానిని తీసుకెళ్ళాడు. ఆ ముసలివాడు పూరివగైరా తిని నీళ్ళు త్రాగడానికి స్టేషన్ లో దిగాడు. అతడు తోపలికి రావడంతోటే, ఈ యిద్దరూ దెబ్బలాడుకోవడం చూచాడు. అతడు పెద్దవాడైనందున ఇద్దరికీ నచ్చజెప్పాడు. అతడు తమ్మునితో “దారిలో జగడాలు పెట్టుకోకు. ఇతనికి టిక్కెట్టు ఉంది. కూర్చోనీయి” అని చెప్పి దెబ్బలాట ఆపేశాడు. ఇప్పుడు ఇద్దరూ శాంతంగా కూర్చున్నారు కాని, ఒకరివట్ల ఒకరు కోపంతో వీలుచిక్కితే పోట్లాడుకుంటారా అన్నట్లున్నారు. ఇంతలో ముసలివాడు సంభాషణ ప్రారంభించాడు. తమ్ముడు ఎలాగూ తెలుసు గనుక పెద్దవానితో “భాయీ, మీరు ఎక్కడినుండి వస్తున్నారు? ఎక్కడికి వెళుతున్నారు?” అని అడిగాడు.

“నేను దొంబాయినుండి వస్తున్నాను. ప్రతాప్ గడ్డెల్లాలో ఒక ఊరు మాది, అక్కడికి వెళ్తున్నాను.”

“ఏ ఊరు?”

“అక్కర్ పూర్.”

“మేముకూడ అక్కర్ పూర్ వాళ్ళమే” అని తమ్ముడితో “ఈయన మన ఊరువాడే. మన ఊరువాడితోనే దెబ్బలాడడం ఏమీ బాగాలేదు” అన్నాడు.

“అక్కర్ పూర్ ఎందుకోసం వెళ్తున్నారు? గ్రామంలో ఏమిపని?” అని ముసలివాడు సంభాషణ కొనసాగించాడు. దానికి పెద్దసోదరుడు-

“భావా, మా తండ్రిగారు అక్కడ ఉండేవారు. వారు స్వర్గస్థులయ్యారు. నా కొరత చిన్నతమ్ముడున్నాడు. అతడు పెరిగి పెద్దవాడై ఉంటాడు. ఒంటరిగాడు. అందుకని వెళ్తున్నాను.”

“మీ తండ్రిగారి పేరేమి?”

తండ్రిగారి పేరు చెప్పగానే తమ్ముడు “ఈయన నా అన్నదొంబాయినుండి వస్తున్నాడు” అని తెలుసుకున్నాడు. బెంటనే ఆయన పాదాలమీదపడి “నన్ను మన్నించండి. మిమ్ములను గుర్తించలేదు. మీతో పోట్లాడాను. మిమ్ము చూషణగా మాట్లాడాను. మీ కాలరు పట్టుకున్నాను. నిజానికి మీరు నా అన్నగారు. మిమ్ముల కలుసుకోడానికే దొంబాయికి వెళ్తున్నాను” అని ప్రాధేయపడ్డాడు. ఇత అన్నగారు “అసలు తప్పంతా నాది. నేను ఇలాగా పోట్లాడవలసిందికాదు. నీవు చిన్నవాడివి. నేను పెద్దవాడిని. నాకు 40-45 సం॥ల వయస్సు. నెమ్మదిగా, తెలివిగా పనిజరిపించుకోవలసింది నీతో దెబ్బలాడాను. అందుచేత నన్ను వ్రమించు.” ఈవిధంగా అన్నదమ్ములిద్దరూ ఎంతో ప్రేమగా రైలులో ప్రయాణంచేసి చిత్రకూటము చేరుకున్నారు. గుర్తింపులేని కారణాన సోదరులు చిన్నచిన్న చిషయాల మీద పోట్లాడారు. తెలుసుకున్న తర్వాత సోదరులమధ్య ఎంతప్రేమ! ఒకరికోసమొకరు సీటుంతా ఖాళీ చేయడానికి సిద్ధమయ్యారు. తమ్ముడు “మీరు దొంబాయినుండి వస్తున్నారు. మీకు అక్కడ సీటుదొరికి ఉండదు. నిద్రవస్తూ ఉంటుంది. మీరు పడుకోండి. మీ కాళ్ళు ఒత్తులాను” అని అంటే, అన్నగారు “నీవు యువకుడివి. నీకు నిద్ర ఎక్కువ కావాలి. నీవు పడుకో. నేనీ అంచుమీద కూర్చుంటాను” అన్నాడు. ఇలాగా సోదరులిద్దరూ ఆప్యాయతతో మాటామంతి చెప్పుకున్నారు. ఈ ఇద్దరికీ మధ్య అనురాగాన్ని కలిగించినవాడు ఆ ముసలివాడు. అతడే లేకుంటే ఇవి జరిగి ఉండేవికాదు.

దాళ్ళ యింటి దిషయూలు, రల్లిదండ్రుల పేర్లు, ఊరుపేరు అడిగేవాడు లేకుండా ఉండి ఉంటే, ఆ యిద్దరు సోదరులు మళ్ళా బాగా పోట్లాడుకునే వాళ్ళు.

మనముకూడ మనదేశములో పరస్పరము కలహించుకుంటున్నాము. మన మంతా సోదరులమని మనకు మళ్ళా గుర్తు చేసే ఆ ముసలివాడు కావాలి. ఆ ముసలివాని ఆగమనముతోనే మనమంతా ఒకే ఒక భారతమాత సంతానమనే దిషయము మనస్సుకు వస్తుంది. ఆ ముసలివాడెవరో కాదు; మన శాఖలో ఉండే భగవాధ్వజమే. ఆ భగవాధ్వజమే వేలాడి సంవత్సరాల నుండి మన దేశంలో ఎగురుతున్నది. దీని పైపు మనస్సు నిలిపి చూస్తే, మన దాని ధ్వజమే చంద్రగుప్తుని కాలములో, అనేక యుద్ధ సమయాల్లో ఉండినదని, భారతి నిక్రమాదిత్యుని కాలంలోను, రాముని కాలంలోను, శివాజీ కాలంలోను ఉన్న ధ్వజ మిదేననీ మనకు జ్ఞాపకము వస్తుంది. మనమంతా సోదరులమనీ, భారతదేశము మనదనీ ఈ ధ్వజము గుర్తు చేస్తుంది. ఈ ధ్వజము పైపు దృష్టి నిలిపి చూడడంతోనే పరస్పర అంతః కలహాలు మరిచిపోతాము. అందుచేత ఈ ధ్వజాన్ని మన గురువని పిలుస్తాము. ఇది మనకు దారి చూపిస్తుంది. ఒకరినొకరం ప్రేమించుకోడం ఇది నేర్పుతుంది. ఆ ముసలివాని కారణంగా, పోట్లాడుకుంటున్న సోదరులు ఒకరినొకరు ప్రేమించుకోసాగినట్లు, మనము కూడ శాఖకు వెళ్ళి ఈ ధ్వజాన్ని చూస్తే, ఈ ధ్వజము ఇచ్చే సందేశాన్ని ఏకాగ్రతతో వింటే మనమంతా సోదరులమని సమగ్ర హిందు సమాజము తెలుసుకుంటుంది. ఏకాగ్రత లేకుంటే, మామూలు చెవులకు ఈ ధ్వజ మిచ్చే సందేశము వినపడదు. గుర్తింపు కలిగించి మనము వారిని సంఘటిత పరచాలి.

ప్రశ్నోత్తరాలు

1. పంజాబు సమస్య పూర్తికాకముందే గూర్ఖాలాండ్ సమస్య ఉత్పన్నమైంది. గూర్ఖాలాండ్ సమస్య ఉంటూ ఉండగానే త్రిపుర సమస్య, ఉగ్రవాదుల విజృంభణ ఏర్పడినవి. ఈ విధంగా జాతీయ సమస్యలు పుట్టుకవస్తూ ఉంటే భారతదేశ భవిష్యత్తు ఎలా ఉంటుంది ?

సమాధానము :- గూర్ఖాలాండు సమస్యను మనము న్యాయమైన సమస్యగా పరిగణించడంలేదు. గూర్ఖాలాండ్ పేరట ప్రత్యేక రాజ్యం ఏర్పడాలని వాళ్ళకోరిక. అది చాలా చిన్న ప్రదేశము. భాష ఒక్కటే వేరే రాజ్యం ఏర్పాటు చేయటానికి గీటురాయి లేదా షరతు కారాదు. దార్జిలింగ్ ఒక జిల్లా. ఆ జిల్లాలో కొండ ప్రాంతమేకాక కొంత మైదాన ప్రదేశం కూడా ఉంది. ఆ రెండింటి జనాభా 6, 7 లక్షలు కావచ్చు. అందులో గూర్ఖా భాష మాట్లాడేవారు 2 లక్షలు. ఈ అల్ప జనాభా కోసం ప్రత్యేక రాజ్య నిర్మాణం ఏ మాత్రమూ ఉచితమైన విషయం కాదు. దార్జిలింగ్ పై భాగంలో సిక్కిం అనే ఒక చిన్న ప్రాంతం ఉంది. దాని జనాభా మూడు లక్షలు. అది తర్వాత భారతదేశంలో కలిసింది. భాషను దృష్టిలో ఉంచుకొని గూర్ఖాలాండ్ కోరేవారికి రెండు మార్గాలు సూచించడం జరిగింది. నేపాలీ భాష మాట్లాడే ఈ రెండున్నర లక్షల జనాభాగల ప్రదేశాన్ని సిక్కింతో కలిపివేయడం లేదా కొంత స్వంతంత్ర ప్రతిపత్తిగల ప్రత్యేక జిల్లాగా (autonomous) మార్చడం.

కాని వారు ఈ రెండు వద్దతులలో దేనికి సుముఖంగా లేరు. మొదట్లో గూర్ఖాలాండ్ విషయంలో వారు చాలా పెద్ద పెద్ద మాటలు మాట్లాడారు,

దాని ఇప్పుడు కేంద్రాన్ని వారు అడుగుచున్నదేమిటంటే - భారతదేశంలో చాలా కాలంగా నివసిస్తూ వస్తున్న నేపాలీలకు భారత పౌరసత్వము లభింప జేయాలి అని. భారత పౌరులు చాలామంది నేపాల్ లో నివసిస్తున్నారు. అలాగే నేపాల్ పౌరులు చాలామంది భారత్ లో నివసిస్తున్నారు. ప్రస్తుతం అమలులో ఉన్న ఒప్పందం ప్రకారము వాళ్ళు ఆయా దేశాలలో తమ వృత్తి ఉద్యోగాలు, పనిపాటలు అన్నీ చేసుకోవచ్చు. అయితే నేపాలీ వ్యక్తికి భారత పౌరసత్వంగాని, భారతదేశ వ్యక్తికి నేపాల్ పౌరసత్వంగాని లేదు. అందుచేత ఈ విషయంలో వాళ్ళు సమస్యను లేవదీశారు. వేరే స్వతంత్ర రాజ్యమనే కోరిక అచిగిపోయింది. అది అసలు హేతువాదానికి నిలచేదికాదు. దానివల్ల దేశ విభజనకు బాట ఏర్పడుతుంది. అందుచేత దానిని మనము సమర్థించాము.

ఇక ఈ దేశ పౌరసత్వ సమస్య విషయంలో కేంద్ర ప్రభుత్వం ఆలోచించాలి. దీనికి మనకు ఎటువంటి అభ్యంతరము లేదు.

2. మనం ప్రతిదినం పేపర్లలో చూస్తున్న విషయం - రామజన్మ భూమి-బాబరీ మసీదు సమస్య. రామ జన్మభూమి విషయంలో చరిత్ర సాక్ష్యమిస్తున్నది. ఈ విషయంలో సంఘ ఆలోచనా సరళిని దయయుంచి వివరించగోరున్నాను.

సమాధానము :- రామజన్మభూమి మసీదు. హిందూ సమాజానికి గౌరవ చిహ్నం. అత్యంత ప్రాముఖ్యం గల స్థానమది. దానిని హిందువులు తిరిగిపొందాలి. అక్కడ ఒక అత్యంత భవ్యమైన మందిరం నిర్మింపబడాలి. ఈ కార్యక్రమాన్ని దివ్య హిందూ పరిషత్ చేపట్టింది. మనలో కూడ చర్చించిన మీదట దివ్య హిందూపరిషత్ ఈ కార్యాన్ని తీసుకొంది. అందుచేత ఈ విషయంలో రెండవ ఆలోచనకు ఆస్కారం లేదు. ఎవరో

ఒక విదేశీయుడు వచ్చి రామజన్మ భూమిని ధ్వంసంచేసి అక్కడ మశీదు కట్టించే ప్రయత్నం చేశాడు. అది పూర్తికాలేదు కూడా. రామజన్మభూమి బాబరీ మశీదు-ఈ రెండు విషయాలను సమస్థాయిలో ఉంచి చూడటం ఏనాటికీ జరుగదు. దేశంలోని ఇతర ప్రదేశాల్లో కట్టిన మశీదు లన్నిటినీ పడగొట్టి అక్కడ దేవాలయాలు నిర్మించాలని మనం కోరడంలేదు. అయితే ఇది పవిత్ర దేవాలయ శిథిలాలమీద కట్టిన మశీదు. ఆ పవిత్రస్థానాన్ని తిరిగి పొందడమనే విషయము ఇది. శివాజీ మహారాజు తన రాజ్యంలో మశీదులను పడగొట్టలేదు. తుల్జాపూర్ భవానీ, పండరిపూర్ అనే పవిత్ర స్థానాలను అఫజుల్ ఖాన్ అపవిత్రము చేసినాడు. ఆ తర్వాత కాలంలో శివాజీ మహారాజు ఆ స్థానాలలో నిర్మింపబడిన మశీదులను పగులగొట్టి, తొలగించి మరల అపూర్వమైన దేవాలయాలను నిర్మింపజేశాడు. మన దృష్టిగూడా అదే. ఎక్కడెక్కడి హిందువుల తీర్థస్థలాల స్థానంలో మశీదుల నిర్మాణం జరిగిందో అక్కడ వానిని తొలగించి తిరిగి మందిరములను నిర్మించాలి. రామ జన్మభూమి, కృష్ణ జన్మభూమి, కాశీ విశ్వనాథ్-హిందువులకు చెందిన ఈ మూడు పవిత్ర స్థానాలు మనము తిరిగి పొందాలి. ఇందులో అస్పృష్టత ఏమీ లేదు. ఇవి ముసల్మానుల పవిత్ర స్థానాలేమీ కావు. కేవలం జబర్దస్తీగా హిందువుల దేవాలయాలను పడగొట్టి కట్టుకొన్న మసీదులు మాత్రమే, కాబట్టి అవి తిరిగి హిందువులకు చేరాలి.

3. పంజాబులో జరుగుతున్న అల్లర్ల కారణంగా హిందువులకు శిఖులకు మధ్య ఏర్పడిన అగాధాన్ని దూరం చేయడానికి సంఘం ఏ విధంగా కృషి చేస్తున్నది? ఈ సమస్య ఇదే విధంగా ఉండిపోతుందా?

సమాధానము :- కృషి జరుగుతున్నది. ఒక మంచి పనికోసం ఎంతో ప్రయత్నం చేయవలసి ఉంటుంది. ఈ సమస్యలు తొలగించగలమా, లేమా, అని మన మినాడు చెప్పలేము, అయితే, ఈ సమస్యకు పరిష్కారం

ఎట్లా? మొదటిది పంజాబు నుండి హిందువులు పారిపోయి రాకూడదు. ఈనాడు అక్కడ కేశధారి హిందువుల అనగా శిఖ్కుల జనాభా 53%. కేశధారి కాని మిగిలిన హిందువుల జనాభా 47%. తేడా చాలా స్వల్పము. ఒక వైపు ఉగ్రవాదులు హిందువులక్కడి నుండి పారిపోవాలని పథకాలు వేస్తున్నారు. అక్కడి హిందువులు భయభ్రాంతులై దేశంలోని ఇతర ప్రదేశాలకు వెళ్ళిపోతే ఆయా ప్రదేశాలలో శిఖ్కులకు వ్యతిరేకంగా క్రోధం పెరుగుతుంది. ప్రజలు శిఖ్కుల మీద దాడులు జరుపుతారు. శిఖ్కులు అక్కణ్ణుండి పారిపోయి పంజాబు చేరుకొంటారు. ఇలాగ క్రమక్రమంగా జనాభా మార్పిడి (Exchange of Population) జరుగుతుంది. శిఖ్కుల జనాభా పంజాబులో పెరుగుతూపోతుంది. కేశధారి కాని హిందువుల జనాభా తరుగుతూ పోతుంది ఇది చాలి పథకం.

అందుచేత హిందువులు పంజాబు నుండి పారిపోయి రాకూడదని మనము అంటాం. వారు దృఢంగా, ధైర్యంగా, స్థిరంగా నిలవాలి. చిన్న చిన్న పల్లెలలో హిందువుల సంఖ్య తక్కువగా ఉన్నచోట వాళ్ళను భయ పెట్టడం జరుగుతున్నది. అక్కడి నుండి వాళ్ళు తదలివచ్చి ఒక పెద్ద పట్టణంలోనో, నగరంలోనో ఉండిపోయి తమ పనిపాటలు చేసుకోవాలి. అంతేకాని పంజాబును వదిలిపోరాదు. ఇది మొదటి విషయం.

ఇక రెండవది శిఖ్కులను కలిసిమాట్లాడాలి. ఎక్కువగా కలవాలి. వాళ్ళతో “చూడండి. పాకిస్తాన్ ఎర్పడడంతో ముస్లింముల సమస్య పరిష్కారం కారేదు. ఈనాడు కూడ ఆ సమస్య ఉన్నది. పాకిస్తాన్తో యుద్ధాలు జరుగుతున్నాయి. దేశమంతటా ముస్లింములు ఆందోళనలు కూడా చేస్తూ ఉన్నారు. అందుచేత ఖలిస్తాన్ ఏర్పడడంవలన ఈ సమస్య పరిష్కారం ఏమాత్రం కాదు. దేశమంతా మీదే, ప్రేమతో కలిసి నీదించండి”

అని చెప్పాలి. ఈ పని చేస్తే అందరూ కాకపోయినా హెచ్చుసంఖ్యలో ఈ ఆలోచనను సమర్థించే వారు తయారౌతారు. శిఖులలో అర్థంచేసుకోనే వ్యక్తులను వెదకి పట్టుకొని వారి స్వరము వినిపించేటట్లు చేయాలి. కొంచెం మాట్లాడవలసిందని చెప్పాలి. లేకుంటే వాళ్ళుకూడా మాట్లాడరు. నిమ్మ శంగా ఊరకుంటారు. సామాన్యంగా మంచివాళ్ళు మాట్లాడకుండా శాంతంగా ఉంటుంటారు. అందుకని మాట్లాడేటట్లు చేయడానికి పూనుకోండి. ఇది మన రెండవ కృషి.

ఇక మూడవది - పక్షపాతంతో కూడుకొన్న పంజాబు ప్రభుత్వం పైన ఒత్తిడి తేవడం. శిఖులకు సంబంధించిన విషయాలలో అక్కడి ప్రభుత్వం వెంటనే నిర్ణయాలు తీసుకొంటుంది. తగిన చర్య తీసుకొని వాళ్ళకు సహాయం చేస్తుంది. మిగిలిన హిందువుల ప్రశ్నవచ్చినపుడు నిర్ణయాలు తీసుకోదు. కేసు రిజిస్టరు చేసుకోదు. ఇటువంటివి జరగకుండా ప్రభుత్వంపై ఒత్తిడి తేవాలి. ఆ ప్రకారము నడుచుకోకపోతే కేంద్ర ప్రభుత్వం అధికారంక్రిందికి పంజాబు వస్తుంది. కేంద్రఉద్యోగులు-పోలీసు ఆఫీసర్లు-IAS ఆఫీసర్లు కొంత కఠోరమైన నిర్ణయాలు తీసుకోగలుగుతారు.

ఈ మూడు విధాలుగా మన ప్రయత్నాలు జరుగుతున్నాయి. దీనితో పాటు దేశమంతటిలో ఉండే శిఖులను సంఘటిత పరచాలని మనమను కొంటున్నాము. వాళ్ళ ద్వారా కూడా ఒత్తిడి తేవాలి. 80 లక్షల మంది శిఖులు పంజాబులోను, 40 లక్షల మంది పంజాబు వెలుపల నివసిస్తున్నారు. ప్రతిచోట “రాష్ట్రీయ శిఖు సంగత్” ఏర్పాటు చేసి, “ఈ ఖలిస్తాన్ ఏర్పరచడము, వేరు పడటము మంచిది కాదు” అని వారిచేత గూడా ఉద్ఘోషింప జేయాలి.

4. ఆదర్శమూర్తి, సుగుణపంతుడు అయిన రాజులాగ సమాజాన్ని ఉద్ధరించడానికి రాజకీయాలలో ఎలక్షన్లలో మనం ఎందుకు ప్రత్యక్షంగా పాల్గొన కూడదు?

సమాధానము :- ఈ విధమైన ఆలోచన అనేకులు చేస్తుంటారు. కాని వేరువేరు గుణాలను నిర్మాణం చేసే క్షేత్రాలు వేర్వేరుగా ఉంటాయి. ఒకటి సేవాక్షేత్రం, మరొకటి ప్రభుత్వక్షేత్రం. రాజకీయాల్లో పనిచేసే వాళ్ళు ప్రత్యక్ష ఎన్నికలలో నిలబడతారు. ఈ రెండు రంగాల ఆలోచన లో, కొంత తేడా ఉన్నది. రాజకీయాల్లో పనిచేసే వ్యక్తికి ఎల్లప్పుడూ ఓటు మీదనే చూపు ఉంటుంది. న్యాయమైనమాట చెప్పడానికి జంకుతారు. దీనివలన తన ఓట్లు తగ్గుతాయేమోనని అనిపిస్తుంది. అయితే న్యాయమైన మాట చెప్పేది, సమాజాన్ని రాష్ట్రీయ గుణాలతో నింపేది, మంచి ప్రభుత్వాన్ని నిలిపేది అయిన ఏదోఒక సంఘటన అవసరము. ప్రాచీనకాలంలో మన ఉపాధ్యాయులు, ధార్మికపురుషులు ప్రత్యక్షంగా ఎన్నికలలో పాల్గొనే వారుకారు. వాళ్ళు విద్యావ్యాప్తి చేసేవాళ్ళు. దేవాలయాలు, మఠాలునడిపే ప్రముఖులు ప్రత్యక్షంగా ఎన్నికలలో పాల్గొనేవారుకాదు. కాని వాటిని ప్రభావితం చేసేవారు. ప్రజలద్వారా గాని, ఆనాడు ఉంటూ ఉండిన రాజుల ద్వారాగాని ప్రభావితం చేసేవారు. ఇప్పుడు ప్రత్యక్ష రాజకీయాలలో దిగడం మూలంగా దేశంలో చాలమందికి మేలుకలగవచ్చు. కాని అక్కడికి వెళ్ళడం తోపే ముసల్మానుల విషయంలో స్పష్టంగా చెప్పవలసిన మాటలు చెప్పలేకపోతారు. ఇలా రాజకీయ పార్టీలకు ముసల్మానుల ఓట్లుకూడా మనకు రావచ్చు కాబట్టి వాళ్ళకు కోపం తెప్పించడం మంచిదికాదు. ఈ విషయాన్ని ఇంత నిష్కర్షగా చెప్పడం తగదు అనిపిస్తుంది. దేశానికి మేలు చేకూర్చే విషయాన్ని స్పష్టంగా, మొగమాటంలేకుండా నొక్కిచెప్పాలని, ప్రజలకు మంచి ప్రభుత్వాన్ని అందించాలని సంఘం అనుకుంటే అది

రాజకీయాలకు దూరంగా ఉండవలసి ఉంటుంది. జనతాపార్టీ ఏర్పడి సప్పుడు చంద్రశేఖర్ జీ “మీ R.S.S. వారుగూడా జనతాపార్టీలో చేరిపోండి, కలిసిపోండి” అన్నప్పుడు మన సరసంఘబాలక్ జీ ఇలా అన్నారు: “సమాజ సేవ చేయడానికి అనేక మార్గాలున్నాయి. అంతేకాని అందరూ ఒకేవిధంగా పనిచెయ్యాలనడం సబబుకాదు. ఒకరికి ధార్మికక్షేత్రంలో, మరొకరికి రాజకీయంలో వేరొకరికి విద్యాక్షేత్రంలో ఇంకొకరికి సేవాకేంద్రంలో ఆసక్తి ఉండవచ్చు.” వారొక ఉదాహరణ ఇచ్చారు. ఢిల్లీలోని రైలుబండ్లన్నీ ఒకటవ ప్లాటుఫారం నుండే బయలుదేరాలి అంటే అది సాధ్యం కాదు. ఢిల్లీలో చాలా ప్లాటుఫారాలున్నాయి. ఇన్ని ప్లాటుఫారాలు ఎందుకేర్పడ్డాయి అంటే ఒకే ప్లాటుఫారం నుండి అన్ని బండ్లు వెళ్ళలేవు కాబట్టి. అక్కడి నుండి వెళ్ళే దిశ ఒక్కటే అవుతుంది కనుక. మరి దక్షిణ ఎక్స్ప్రెస్ ఆంధ్రప్రదేశ్, తమిళనాడు ఎక్స్ప్రెస్.....ఇవన్నీ ఒకే ప్లాటుఫారం నుండి వెళ్ళాలంటే జరిగే పని కాదు. మేము కొన్ని సద్గుణాలను నిర్మాణం చేయాలనుకుంటున్నాం. నిజమైన మాటను, నిక్కచ్చిగా చెప్పాలనుకుంటున్నాం. అందుకని ప్రత్యక్ష రాజకీయాలలో పాల్గొనము. అయితే ఓట్లు వేస్తాము. రాజకీయాలను ప్రభావితం చేయడానికి కృషి చేస్తాము. సరైన దారిలో రాజకీయాలు నడిచేటట్లు చేయటానికి అవశ్యము మేము కృషి చేస్తాము. ఏమీ అంటకుండా ఉంటామని మా ఉద్దేశ్యంకాదు” అని అన్నారు.

“కోఈ న్యప్రహో హమేః కాహాని” పూర్వ కాలంలో ఇలాంటి తోకోక్తి ఒకటి ఉంది. రాజు ఎవరైనాగానీ- బయటివాడుగాని లేక మన వాడే గాని మాకు తేడా ఏముంది? మన ఆలోచన ఇటువంటిది కాదు. రాజకీయాలు కూడా చక్కగా నడవాలి. మంచి వాళ్ళ చేతుల్లో ఉండాలి. అని మనము కోరుతాము. ప్రత్యక్ష రాజకీయాల్లో పాల్గొన్నందున మన మీ కాళ్ళాన్ని సత్ప్రమంగా చేయజాలము కనుక అందులో పాల్గొనము.

ప్ర. 5. ఈ మధ్య బంగ్లాదేశ్ నుండి చాలామంది చక్కా సోదరులు శరణార్థులుగా మన దేశానికి వచ్చారు. వాళ్ళకు తిండి పంపించడానికి ప్రయత్నిస్తే అక్కడ వాళ్ళకు రక్షణ లేనందున వెళ్ళడానికి నిరాకరిస్తున్నారు. ఈ విధంగా అనేక పర్యాయాలు శరణార్థులుగా ఎంతో మంది ఈ దేశానికి వచ్చారు. వాళ్ళను సోదరులుగా భావించి మనం ఆశ్రయం ఇస్తూ వచ్చాము. ఇదే విధంగా చేస్తూపోతే మనం చాలా కష్టాలు ఎదుర్కోవల్సి వస్తుంది. వాళ్ళ భూ భాగాన్ని వాళ్ళకిప్పించేట్లు ప్రయత్నం చేస్తే దానితో వాళ్ళు తమ కాళ్ళ మీద తాము నిలబడగలుగుతారు. మన మీద భారముండదు. అప్పుడు సమస్య తొలగిపోతుంది. వాళ్ళ భూ భాగం మన సరిహద్దులను ఆనుకొని ఉన్నది. దాన్ని తిరిగి ఇప్పించే ప్రయత్నము మన ప్రభుత్వము చేస్తే ఎలా ఉంటుంది? ఈ విషయంలో తమ ఉద్దేశ్య మేమిటి? ఈ మధ్య SAARC సమ్మేళనంలో కూడా సహ అస్తిత్వం కోసం పని చేస్తామని నిర్ణయం తీసుకోబడింది.

సమాధానము :- ఇప్పుడప్పుడే వాళ్ళు తిరిగివెళ్ళే ప్రశ్నలేదు. ఆస్తి వాళ్ళకిప్పించడమంటే వాళ్ళ భూభాగములో వాళ్ళ నుండనీయడము. ఈ విషయమై SAARC లో చర్చలు జరిగాయి. ఇతరత్రా కూడ రాజనీతి దృష్ట్యా చర్చలు జరుగుతూ ఉన్నాయి. వాళ్ళను తిరిగి తీసుకోడానికి తాము సిద్ధమేనని బంగ్లాదేశ్ అంటున్నది. అయితే అక్కడవాళ్ళకు రక్షణ కనబడటంలేదు కనుక తిరిగి వెళ్ళటానికి వాళ్ళు సిద్ధంగా లేరు. ఈ చర్చలలో సూచించబడినట్లుగా వాళ్ళ ప్రతినిధులు కొందరు, భారత ప్రభుత్వ ప్రతినిధులు ఒకరిద్దరు, బంగ్లాదేశ్ ప్రతినిధులు కలిసి అక్కడకు వెళ్ళి. అక్కడ వాళ్ళు ఉండగలుగుతారా, లేదా, అక్కడి పరిస్థితులెలాగున్నాయి. అని చూడాలి. మానవ హక్కుల సంఘాలు (Human rights Commission), Amnesty International వంటి అంతర్జాతీయ

సంస్థలు) అక్కడకు వెళ్ళి చూడాలి. అటు తర్వాత శరణార్థులను తిరిగి వెళ్ళమని చెప్పాలి. అయితే ఈనాటివరకు బంగ్లాదేశ్ ప్రభుత్వము ఇందుకు సిద్ధంగాలేదు. ముఠాసార్లు ఒప్పందము జరిగింది. తిరిగి వెళ్ళాలి. తిరిగి పంపాలి. మేము తీసుకుంటాము. ఈ ప్రకారంగా మాట్లాడడము జరిగింది. కాని, వాళ్ళు వెళ్ళడంలేదు. వాళ్ళ స్థితి చాల అధ్వాన్నంగా ఉంది. దేశ మంతటి నుండి సేకరించి మనము వారికి కొన్ని చలికాలపు దుస్తులు మందులు పంపాము. అవి విశ్వహిందు పరిషత్ ద్వారా పంపకము జరగా లని మేము కోరినందున ప్రభుత్వము తీవ్రమైన విరోధము ప్రకటించింది. నృపేష్ చక్రవర్తి దీనిని అనుమతించలేదు. మేము అక్కడి త్రిపుర ఉప జాతి సమితి ద్వారా సహాయము అందజేసాము. ఈ వస్తువులను విశ్వ హిందు పరిషత్ సేకరించినట్లు ప్రకటించగలమని వారు చెప్పారు. ఆ వస్తువులు శరణార్థులకు అందాయి. అయితే అక్కడి పరిస్థితి చాల క్లిష్టంగా ఉన్నది. ఎంతో మంది చనిపోతున్నారు. ఆహారపు కొరత మొదలైన సమస్యలున్నాయి. బంగ్లాదేశ్ లో నేరుగా మనమేమీ కృషి చేయలేము. మన దేశ ప్రభుత్వంతో, విదేశ శాఖతో, అక్కడ సురక్షా వ్యవస్థ చక్కబడినంత వరకు వాళ్ళను తిరిగి పంపరాదు అవి చెప్పడం మన పని ఇంతమాత్రమే మనం చేయగలము, చేస్తున్నాము.

ప్రశ్న 6. భారత రాజ్యాంగంలోని 370 వ ఆర్టికల్ ద్వారా కాశ్మీర్ కు కొన్ని ప్రత్యేక అధికారాలు ఇవ్వబడ్డాయి. ఆ ఆర్టికల్ ఉన్నందున వేర్పాటు ధోరణులు తలెత్తుతున్నాయి. దానివల్లనే నాగా లాండ్, మిజోరమ్ సమస్యలు కూడ ఉద్వేగుగా లేచినిలచాయి. రాజ్యాంగం నుండి ఆ ఆర్టికల్ ను తొలగింపజేయడానికి మన భారతీయుల కర్తవ్య మేమిటి ? ఈ విషయంలో సంఘ ఆలోచనా సరళి ఏమిటి ?

సమాధానము : మొదటి విషయం. ఇది ఉండరాదు. ఈ విషయం B.J.P. కూడ చెపుతున్నది సంఘము చెపుతున్నది దాన్ని గూర్చి అప్పుడప్పుడు తీర్మానాలు ఆమోదించడం గూడ జరుగుతున్నది. విద్యార్థి పరిషత్ అలాంటి తీర్మానం చేసింది. ప్రస్తుతము ఒకవైపు ప్రచారం చేయడం, మరొకవైపు రాజకీయ పార్టీలమీద ఒత్తిడి తీసుకరావడం, ఇంత మాత్రమే చేయడానికి వీలున్నది. కాబట్టి 370 ఆర్టికల్, మిజోరమ్ లో అమలులో ఉన్న 371 ఆర్టికల్ ల విషయంలో మాట్లాడడం, ఆ విషయమై ప్రజలను జాగృతపరచడం అనేక ప్రముఖ కార్యాన్ని మనము చేపట్టాము. వేర్పాటు వాదులను ఎలా నిరోధించవచ్చునో ఆ విషయం కూడ కొంత తీసుకున్నాము. ప్రత్యేక ప్రతిపత్తి ఎవరికి కూడ ఇవ్వరాదు. దేశంలో అందరూ ఒకలాంటివారే ఏ ప్రాంతానికి ప్రత్యేక ప్రతిపత్తి అంటూ ఉండరాదు.

7. కేంద్ర ప్రభుత్వ కంప్లెసిలు ప్రకటించే అప్లికేషన్ ఫారాలలో నీవు R.S.S. సభ్యుడవా? అని ఒక ప్రశ్న ఉంటున్నది. అనేకసార్లు స్వయం సేవకులు No. అని వ్రాయవలసి వస్తున్నది దానిని తొలగించే ప్రయత్నాలు మనవైపునుండి ఏమైనా జరిగాయో?

సమాధానము ; వాస్తవానికి సర్వీసులో చేరిన తర్వాత వారికి కొన్ని రూల్సు ఉంటూ ఉంటాయి. ఆ రూల్సు ప్రకారము ఫలానా పని చేయ రాదు అని వాళ్ళనవచ్చు. కాని, సర్వీస్ లోకి తీసుకోకముందే ఈ విధంగా ఎటువంటిదైనా సరే నిబంధనలు విధించడం గాని, అడగడం కాని తగదు. ఆంధ్రప్రదేశ్ కు చెందిన ఒకానొక స్వయం సేవకుని కేసులో సుప్రీంకోర్టు “మీరు ఏ పార్టీకి చెందినవారు? ఏ ప్రదేశానికి చెందినవారు? అని ఎవరి నైనా ప్రశ్నించడం ప్రజాస్వామ్య దేశంలో తప్పు” అని తీర్మానం

చేసింది. ఆయన O.N.G.C. లో ఉద్యోగి. మీరు ఎప్పుడైనా జైలు
 కెళ్ళారా అని ఆయనను ప్రశ్నించడం జరిగింది. దానికి ఆయన Emer-
 gency కాలంలో సత్యాగ్రహం చేసి జైలు కెళ్ళానని సమాధానము
 వ్రాసాడు. దాని ఆధారంగా ఆయనను ఉద్యోగం నుండి తొలగించారు.
 అప్పుడాయన హైకోర్టుకు, తర్వాత సుప్రీం కోర్టుకు అపీల్ చేశాడు.
 సుప్రీం కోర్టు చాల చక్కని తీర్పు ఇచ్చింది. “ప్రతి వ్యక్తి తన
 పార్టీకే, కాంగ్రెసు పార్టీకే చెంది ఉండాలని ప్రభుత్వము కోరుతున్నదా?
 మనది ప్రజాస్వామ్యము. ఇక్కడ వ్యక్తులు అన్ని రకాలైన పార్టీలలో
 పని చేస్తుంటారు. అందరికీ సెరెక్షన్ విషయంలో సమానమైన అవ
 కాశాలుండాలి. ఒక వ్యక్తి ప్రభుత్వంలో చేరిన తర్వాత, అతనిమీద
 కొన్ని నిబంధనలు ప్రభుత్వము ఉంచవచ్చు. అయితే, సీపు R.S.S.
 సభ్యుడవు గనుక నిన్ను తీసివేస్తామనడం కుదరదు. కాని,
 ప్రభుత్వ నిబంధనలలో “ప్రభుత్వ అనుమతిలేకుండా జమాతే ఇస్లామీ,
 R. S. S. లాంటి సాంప్రదాయక సంస్థలలో చేరరాదు” అని వ్రాసి
 ఉంటుంది. జనతా పార్టీ ప్రభుత్వమున్న రోజులలో కొంత ప్రయత్నము
 జరిగింది. ఆ వాక్యాన్ని తొలగించవలసిందని మేము చౌధరీ చరణ్ సింగ్ ను
 కలుసుకొని అడిగాము. ఆయన ఈ విధంగా అన్నారు: నిబంధనలను
 తొలగించే లేదా ఆమోదించే విధానము ప్రభుత్వంలో సుదీర్ఘంగా ఉంటుంది.
 కేవలము మంత్రిగారి ఆజ్ఞల వల్ల హఠాత్తుగా ఒక్కసారి జరగదు. క్రింద
 ఉన్న చిన్న ఆఫీసర్ దీని అవసరము ఏమీ లేదని ముందుగా వ్రాస్తాడు.
 తర్వాత అది క్రింద నుండి పైకి మెల్ల మెల్లగా సెక్రటరీ స్థాయి వరకు
 వచ్చేటప్పటికి ఒకటి రెండు సంవత్సరాలు పడుతుంది. అప్పటికి ప్రభుత్వమే
 మారిపోయి వుండవచ్చు. మళ్ళీ అవే సమస్యలు అని అంటూ ఆయన ఇలా
 అన్నారు: కాంగ్రెసు ప్రభుత్వము తొలగించిన వందలాది మీ పార్టీకి చెందిన
 ఆఫీసర్లు జనతా పార్టీ ప్రభుత్వంలోకి వచ్చిన తర్వాత మరలా ఉద్యోగంలోకి

తీసుకోబడ్డారు. R. S. S. కు చెంది ఉన్నప్పటికీ మరల ఉద్యోగంలో చేరగలడు అనేదానికి ఇది నిదర్శనము. కాబట్టి మీ వాళ్ళతో పనిచేస్తూ వెళ్ళమని చెప్పండి. చట్టాలు చేయాలి అనే చక్రవ్యూహంలో చిక్కుకోకండి. ఇది సుదీర్ఘం - కఠినం - ఈ రోజుల్లో ప్రభుత్వోద్యోగులు హెచ్చుగా ఆందోళనలలో పాల్గొంటున్నారు. నినాదాలు చేస్తున్నారు. N. G. O. ఆఫీసర్లు జైళ్ళకు కూడ వెళ్తున్నారు. R.S.S. మంచి పని చేస్తున్నప్పుడు అందులో పాల్గొనడానికి వెనుకాడడం ఎందుకు? ధైర్యంతో ముందుకు రావాలి. ఒక విషయం గుర్తుంచుకోండి. అక్కడ నుండి ఆర్డరువస్తే అటు తర్వాత ఇంకా ఎక్కువమంది సంఘానికి చేరువౌతారు అనుకోవద్దు. ఆర్డర్ పాస్ అయినా ఇంకొక ప్రభుత్వము వస్తే, అది మన మీద చర్యతీసు కుంటుందేమో, ఎవరికి తెలుసు, అని పిరికివాళ్ళు అనుకుంటారు. భయపడే వాళ్ళకు ఎక్కడ కూడ స్థిమితము దొరకదు. అందుచేత ఈ విషయంలో మనము హెచ్చుగా ఆందోళన చెందనక్కరలేదు. మీరు చెప్పినట్లుగా ఒక సారి ప్రయత్నం చేశాము.

R.S.S. లో వెలకొలది స్వయం సేవకులు పనిచేస్తున్నారు. వాళ్ళ విషయమేమిటి అనేది ప్రశ్న. నీవు R. S. S. లో సభ్యుడవాలంటే (Member) సంఘంలో సభ్యత్వమనే మాటే లేదు. ఇక్కడున్నది స్వయం సేవక్ సభ్యత్వానికి ఒక దరఖాస్తు ఫారము ఉంటుంది. కొంత సభ్యత్వ చందా ఉంటుంది; ఏదో ఒక రకమైన చిహ్నం కూడ సభ్యుల కిస్తారు. సంఘంలో ఇటువంటి వేవీ లేవు. మీరు ఏ ఫీజూ ఇవ్వలేదు. ఏ ఫారము నింపలేదు. కాబట్టి నమ్మకంగా నేను R. S. S. సభ్యుడను కాదు అని మీరు వ్రాయవచ్చు

8. మత పరిపర్తన సమస్య హిందూసమాజంలో వుట్టకురుపులుగా వ్యాపిస్తూ ఉన్నది ఈ సమస్యా పరిష్కారానికి సంఘం తీసుకున్న చర్య లేమిటి ?

సమాధానము :- ఇది క్లిష్టసమస్య అనడంలో సందేహం లేదు. వాళ్ళు నేర్పుగా చాలా చాలా చేస్తుంటారు. కాని పైకి కనపడరు. దాదాపు వేయి సంవత్సరాలుగా ముస్లిమును మనమెరుగుదుము. మనతో ఈ వేయి సంవత్సరాలనుండి అతడు పోరాడుతూ వస్తున్నాడు. అతడు చేసే పనులు మనకు తెలుసు. అందుచేత అతన్ని బాగా గుర్తింపగలము. క్రైస్తవుని అలాగే గుర్తింపలేము. ఈ సమస్యను చూడు, నాలు రంగాలలో మనము ఎదుర్కోవలసి వుంటుంది.

మొదటిది ప్రచారము. క్రైస్తవ మతంలో విశేషమేమీ లేదు. అందు కని. ఈనాడు పాశ్చాత్యదేశాలు క్రైస్తవ ధర్మాన్ని వదలిపెట్టేస్తున్నాయి. చర్చీలు ఖాళీగా మిగిలిపోతున్నాయి. ఇది శాస్త్రీయమైన మతంకాదు, అని రచనలు చేయడానికి పూనుకొని కొంతమంది ముందుకు రావాలి. ఇక రెండవది. విదేశీ మిషనరీలు భారతదేశానికి రావడానికి అనుమతి ఇవ్వ కుండా ప్రభుత్వం మీద ప్రజలు ఒత్తిడి తేవాలి. మనకు ఏ విదేశీ మిషనరీ అక్కర్లేదు. వాళ్ళు వెళ్ళిపోవాలి. విదేశాలనుండి ధనము ఇక్కడి మిషనరీ లకు నేరుగా అందరాదు. ఏదో ఒక పనికోసం విదేశాలనుండి డబ్బు వచ్చే పక్షంలో, అది ప్రభుత్వం దగ్గరకే రావాలి. ప్రభుత్వమే దానిని తగిన చోట తగినవిధంగా ఖర్చుపెట్టాలి. ఈ మిషనరీలందరి జమాఖర్చు లెక్కలు తనిఖీ చేయబడాలి. విదేశీ ద్రవ్యాన్ని ఉచితరీతిలో ఖర్చుపెట్టేటట్లు నియంత్రణచేసే ఒక ప్రభుత్వశాఖ ఉండాలి. విదేశీ మిషనరీలు మన

దేశంలో లేకపోతే, దానికి రోడు విదేశీద్రవ్యము అక్కడికి రాకపోతే, మిషనరీల ప్రభావము చాలమట్టుకు తగ్గిపోతుంది. ఇక మూడవ విషయము. ఏ పెనుకబడిన ప్రదేశాలలో మిషనరీలు మత పరివర్తన చేస్తున్నారో, ఆ ప్రదేశాలకు వెళ్ళి మనముకూడ పనిచేయాలి. మేము పట్టణాలలో విశ్రాంతిగా కూర్చుంటాము, అక్కడికి వెళ్ళము అని అనుకుంటుంటే మిషనరీలు అక్కడికి వెళ్ళి సేవలు చేయడం, స్కూళ్ళు, ఆస్పత్రులు నడపడం, రకరకాల శిక్షణ (Training) ఇవ్వడం చూస్తుంటే, సహజంగానే అక్కడివారు వాళ్ళ మాటలు వింటారు. అందుచేత మనము కూడ అక్కడికి వెళ్ళి పనిచేయాలి. వనవాసీ కల్యాణ్ ఆశ్రమ్ ద్వారా మనము వనవాసీ క్షేత్రంలో పనిచేస్తున్నాము. ప్రస్తుతం వనవాసీ క్షేత్రంలో కృషి అధికతరం చేయాలని అనుకుంటున్నాము. అక్కడ కార్యనిర్వహణకోసము ఈ సంవత్సరము పెద్ద ఎత్తున నిధి సేకరణ ప్రయత్నము చేస్తున్నాము. అందువల్ల ఎక్కువమంది కార్యకర్తలను పంపగలుగుతాము. ప్రస్తుతము 400 మంది పూర్తి సమయమిచ్చి పనిచేసే కార్యకర్తలున్నారు. ఆ సంఖ్యను 600 కు పెంచే ప్రయత్నము చేస్తున్నాము. మరొక వైపు విదేశీ మిషనరీలు, విదేశీ ద్రవ్యము భారతదేశంలోనికి రానీ కుండ చేయడానికి విశ్వహిందూ పరిషత్, ఇతర సంస్థలద్వారా ప్రభుత్వము మీద ఒత్తిడి తెచ్చి వాతావరణాన్ని క్రమక్రమంగా నిర్మిస్తున్నాము. ఇక నాల్గవది బుద్ధి జీవులు. ఒక పరిమితమైన వర్గము. క్రైస్తవ ప్రచారకులు ఈ బుద్ధి జీవులవద్దకు రాకుండా ఇతరుల దగ్గర క్రైస్తవ మతం గొప్పదని హిందూ ధర్మములో లోపాలున్నాయని అన్నిచోట్ల ప్రచారము చేస్తుంటారు. అయితే మనము వానికి సమాధానము చెప్పకుండా ఊరుకుంటాము. వాళ్ళమతంలోని లోపాలను, బలహీనతలను ప్రజలకు వెల్లడి చేసే ఒక బుద్ధిజీవి వర్గము నిర్మాణం కావాలి. అధికార పత్రాల ద్వారా, పుస్తకాలు వ్రాయడంద్వారా, క్రైస్తవులు ప్రపంచమంతటిలో

ఎలా మోసము చేశారో తెలియజేయాలి. ఒకప్పుడు పోపు అధికారాన్ని వ్యతిరేకిస్తూ ప్రొటెస్టెంటులు, ఆంగ్లికనులు, ప్రెస్బిటేరియనులు ఏ విధంగా నిలచారో, అదే ప్రకారము నేడు బుద్ధిజీవుల స్థాయిలో ఒక వర్గము నిలవాలి. ఈ నాలుగైదు విధాలుగా ప్రయత్నం చేయవలసి ఉంటుంది. శరీరంలో శరీరాహితానికి విరుద్ధంగా వ్యాపించేది Cancer. దానిని నివారించడానికి శస్త్ర చికిత్స, X-రే, Deep X-ray, ఇంకా అనేకవిధాలైన వ్యాధి నిర్మూలన ప్రయత్నాలు చేస్తాము. శరీరాన్ని కాపాడుతాము. లేకుంటే శరీరమే నశిస్తుంది. అదేవిధంగా సమాజం విషయంలోనూ చేయవలసి ఉంటుంది.

9. భారత్ కు నలువైపులా శత్రు రాజ్యాలున్నాయి. ఒకవైపు పాకిస్తాన్, మరొకవైపు చైనా, వాళ్లకు సహాయంచేస్తూ అమెరికా, రష్యాలు ఉన్నాయి ఇవన్నీ భారత్ ను అణచివేయాలని చూస్తున్నాయి. భారతీయులకు ఇతర దేశాలలో ఓటు హక్కులేదు. కాని మనదేశంలో వాళ్లకు ఆ హక్కు ఉన్నది. మనదేశంలో ఇతర మతస్థులు తమ యిష్టానుసారము అన్ని పనులు చేసుకోవచ్చు. ఈ విధంగా జరుగుతూపోతే, ఈ దేశంలో వాళ్ళ ప్రభుత్వము వచ్చే ప్రమాదమున్నది. దీనిని ఏ విధంగా తొలగించగలము? ఈ విషయంలో మీ అభిప్రాయాలు తెలియజేయగోరుతున్నాను.

సమాధానము : దేశానికి కలిగే ప్రమాదాలన్నిటినుండి నివృత్తి కోసము సంఘం పనిచేస్తుంది. ఆ నివృత్తికి ఏకైక మార్గం ఈ దేశంలోని సమాజము శక్తిశాలి కావడము. ప్రతిక్షణము శరీరాన్ని నలువైపులనుండి ఎన్నో రోగక్రిములు చుట్టుముట్టుతూనే ఉంటాయి. మలేరియా, ఇన్ ఫ్లూ యెంజా, టైఫాయిడ్, క్షయ వగైరా అయితే ఏ శరీరంలో అంతరిక శక్తి ఉంటుందో అది నిలువగలుగుతుంది. దుర్బలమైన శరీరము ఏదో ఒక

రోగానికి గురి అవుతూనే ఉంటుంది. భారతదేశానికి నలువైపులా శత్రువులున్నారనడం క్రొత్త విషయమేమీ కాదు. ప్రతివారికీ చుట్టుప్రక్కల శత్రువులుండనే ఉంటారు. నలువైపులా మిత్రులెవ్వరికీ ఉండరు. మరి, మన మిత్రుడెవరు? మనలోని ఆంతరికశక్తియే. హిందూ సమాజానికి ఈ దేశానికిగల సంబంధము అవిచ్ఛిన్నము. ఈ దేశం తప్ప హిందూ సమాజానికి ప్రపంచంలో మరేదేశము లేదు. ఈ దేశానికి హిందుసమాజం తప్ప మరే ప్రాపులేదు. అందుచేత హిందు సమాజాన్ని సంఘటితపరచి, వారిలో దేశభక్తి మేల్కొల్పి, ఈ దేశాన్ని బలిశాలిగా చేసినప్పుడు ఈ ప్రశ్నలన్నిటికీ సమాధానము చెప్పగలుగుతాము. మనదేశము చిన్నదేమీ కాదు. జనసంఖ్య తక్కువ కాదు. సాధనసంపత్తులు తక్కువ కాదు. తెలివితేటలకు కొడువలేదు. ఇక పాకిస్తాన్ వంటి చిన్నచిన్న దేశాలు ఏమిచేయగలుగుతాయి? సంకట పరిస్థితులను అధిగమించేందుకు ఈ దేశాన్ని బలిశాలిగా చేయడము అసగా హిందూ సమాజాన్ని సుసంఘటితం చేయడం ఒక్కటే మార్గము. ఆ మార్గాన్ని సంఘం స్వీకరించింది. ఈ విశ్వాసంతో మరింతగా పరిశ్రమిద్దాము.

మహమ్మదీయులకు ఓటుహక్కు అనేది రాజకీయ విషయము. ఇప్పుడు దానిని ఒక్కసారిగా 'వీలులేదు' అని అనలేము. మన రాజ్యాంగం ఈ దేశంలోని పౌరులందరికీ ఓటు హక్కు ఇచ్చింది కాని, ఘున్నుండు దేశానిక దిరుద్ధంగా మాట్లాడే వాళ్ళకు - జనవరి 26, రిపబ్లిక్ డివోత్సవాన్ని వ్యతిరేకించిన వాళ్ళకు - ఓటు వేసే హక్కు లేదని చట్టము చేయవచ్చు. ఈ ఆలోచనా విధానాన్ని ప్రసారం చేయడం ద్వారా అటువంటి వారికి ఓటుహక్కు రద్దు చేయబడవచ్చు. మహమ్మదీయులందరికీ ఓటువేసే అధికారము ఉండబోదని సూటిగా ఈనాడు చెప్పలేము కాని, కొన్ని షరతులు ఆధారంగా-ఎవరు తాము ప్రథమంగా భారతీయులమని భావించరో,

ఎవరు తాము ప్రథమంగా ముస్లిములను తర్వాతనే భారతీయులను చెబుతారో - అటువంటివారికి హిందుస్థాన్ లో ముందుముందు ఓటుహక్కు లభించదు అని చెప్పవచ్చు. అయితే అది హిందూ సమాజము బలకాలి అయినప్పుడు మాత్రమే సాధ్యము.

10. సంఘ కార్యక్రమములో పథ సంచలనము - Drill- ఒక భాగము. దాని లక్ష్యమేమిటి? అది హిందువుల యుద్ధకండూతి భావన (Militarism) యొక్క ప్రదర్శన మాత్రమే అని పత్రికలు వ్రాస్తున్నాయి. ఇందులో నిజమేమిటి?

సమాధానము : డ్రిల్లువలన, పథ సంచలనము వలన, గణవేషము వలన, ఐక్యతాభావన కలుగుతుంది. గణవేషము వేసుకున్నప్పుడు ఒకరి నుండి మరొకరిని గుర్తించడము కష్టము, అందరూ ఒకలాగే కనపడుతారు. అందుచేత ఇంగ్లీషులో సమానం చేయడానికి పేరు Uni-form అందరూ ఒకే రూపాన్ని పొందడము. కొందరి అడుగులు చిన్నవి మరి కొందరి అడుగులు పెద్దవిగా ఉంటే, అందరి అడుగులు ఒకే విధంగా ఉండేటట్లు, - కొందరు వేగంగా, మరికొందరు మెల్లగా నడవకుండా ఒకే వేగంతో నడిచేటట్లు, తమలో పరివర్తన తెచ్చుకోవలసి ఉంటుంది. ఇది అందరితో కలవడానికి, అందరితో సామంజస్యము పొందడానికి ఒక పద్ధతి. క్రమశిక్షణ నేర్పబడే ప్రతిచోట ప్రచలన చేయడం, డ్రిల్లు చేయడం ముఖ్యమైన అంశాలు. N.C.C. స్కూలు, కాలేజీ, సాయుధ దళాలు, పోలీసు-వీళ్ళందరిచేత ఇందుకోసమే డ్రిల్లు చేయించడం జరుగుతుంది. క్రమశిక్షణ రావడం దీని ముఖ్యఉద్దేశము. మధ్యమధ్యలో మనమెంతవరకు నేర్చుకున్నామో ప్రదర్శించాలనే కుతూహలం కలగడం సహజము. మనము ఎంతచక్కగా పాటపాడడం నేర్చుకున్నామో ప్రజానీకము ముందు ప్రద

ర్శించాలనే కోరిక కలుగుతుంది. ఆ విధంగాచూస్తే ప్రతిగాయకుడూ, సర్త కుడూ చేసేది తన సామర్థ్యాన్ని ప్రదర్శించడం మాత్రమే ఒకవ్యక్తి సాధారణంగా నడిచేటప్పటికంటే, పథసంచలనంలో వెళ్ళేటప్పుడు, అనే కులు తన్ను చూస్తుంటారు గనక పలందాగా సడుస్తాడు. దానితోపాటే, హిందూసమాజానికి తనలో సంఘటిత సామర్థ్యము కొంత ఉన్నదనే విషయము అనుభవంలోకి వస్తుంది. దీనివల్ల సమాజంలో ధైర్యము పెరుగుతుంది. సమాజంలో రెండు రకాలైన వ్యక్తులు దుష్టులు, సాధువులు ఉంటుంటారు. దీనివల్ల మంచివారికి ధైర్యము పెరుగుతుంది దుష్టులకు ధైర్యము సన్నగిల్లుతుంది. భగవంతునియొక్క పని యేమిటో గీతలో ఇలా చెప్పబడి ఉన్నది:

“పరిత్రాణాయ సాధూనాం, వినాశాయ చదుష్కృతాం” మంచివారికి సమర్థన, రక్షణ కల్పించడము-చెడ్డవారిని శిక్షించి చక్కజేయడం-ఇటువంటి పథసంచలన కార్యక్రమాలవల్ల ఆ రెండు ప్రయోజనాలు సిద్ధిస్తాయి. ఇది యుద్ధకండూతి భావనా ప్రదర్శన అనడం సరియైనది. ఇది ముందుకు చొచ్చుకుపోతూ, భీరుత్వాన్ని విడనాడే లక్షణం-దుర్మార్గాన్ని ఎదుర్కొనే మనస్తత్వం. హిందువులలో అసలు టిపిరే లేదని, తమ భావాలను గట్టిగా స్పష్టంగా చెప్పగల ధైర్యం లేదని, ఏమాటకు సమాధానం చెప్పరని నేడు సమాజంలో ఉన్న భావన. కొంతవరకు అది నిజం కూడ. ఈ పథ సంచలన కార్యక్రమం హిందువు దుర్మార్గాన్ని ఎదుర్కొంటూ, తన భావాలను నిర్మోహమాటంగా చెప్పే లక్షణాలను (aggress and assertive) ప్రదర్శిస్తుంది.

ఇంకా అనేక విషయాలను దృష్టిలో ఉంచుకొని మనము పథసంచలనములు చేస్తుంటాము.

11. శ్రీలంకలోని తమిళుల సమస్యపై సంఘఉద్దేశ్యమేమిటి?

ఈ విషయంలో సంఘ అభిప్రాయము నాగపూర్లో జరిగిన మన అఖిల భారతీయ ప్రతినిధి సభలలో స్పష్టము చేయబడింది. అందులో ఆమోదించిన తీర్మానాన్ని చదివితే ఈ విషయము తెలుస్తుంది. తమిళులకు వేరే రాజ్యాన్ని ఏర్పాటు చేయడం మనము సమర్థించము. దీన్ని సమర్థిస్తే, ఖలిస్తాన్ నిర్మాణాన్ని కూడ అంగీకరించవలసి ఉంటుంది. మాకు వేరే రాజ్యము కావాలని ఎవరు చెప్పినా, అది సమర్థనీయం కాదు. అయితే తమిళ ప్రజలు తమ భాషా సంస్కృతులను సగౌరవంగా, సురక్షితంగా ఉంచుకుంటూ, ఇతరులతో సరిసమానంగా, సమాన గౌరవ ప్రతిపత్తులతో జీవించవలసి యున్నది. ఈ విషయాన్ని సమర్థిస్తాము. ఇందులో మన కేంద్ర ప్రభుత్వము మాత్రమే కల్పించుకోగలుగుతుంది. అయితే ఇక్కడ విదేశ ప్రభుత్వ జోక్యము అనే మాట వస్తుంది. కాని, మన ప్రభుత్వము మూగ ప్రేక్షకుడిగా ఉండిపోరాదు. తటస్థంగా, శాంతంగా కూర్చుండి పోవడం కుదరదు. అది ఇటు తమిళులకు, అటు శ్రీలంక ప్రభుత్వానికి సచ్చజెప్పాలి. (ఒకరొకరి పట్ల మీ మీ భావనలు తప్పు). శ్రీలంక సైనికులు వెళ్ళి అమాయక ప్రజలను చంపడం తప్పు! అలాగే ఉగ్రవాదులు వెళ్ళి అమాయక ప్రజలను చంపడం కూడ తప్పే. భారత ప్రభుత్వం ఈ విషయంలో ప్రముఖమైన పాత్ర నిర్వహించాలని మన ఉద్దేశము. దురదృష్ట మేమిటంటే, రెండు పైపులనుండి కూడ మంచి మూర్పులు రావడం లేదు.

తమిళ ఉగ్రవాదులు భారతప్రభుత్వ వ్యక్తులతో “మాకు మీ సహాయము అక్కరలేదు. మేమే పరిస్థితులను సరిచేస్తాము. శ్రీలంక ప్రభుత్వానికి ఏమాత్రము శక్తి లేదు. కొద్ది రోజుల్లో అది కూలిపోతుంది. మేము

మా రాజ్యాన్ని స్థాపిస్తాము" అన్నారు. ఈ మధ్య వాళ్ళు విమానము రూడ తయారు చేసారని మీరు వినియుండవచ్చు. వాళ్ళకు కార్ఖానాలున్నాయి. కమ్యూనిస్టు దేశాలనుండి వారు సహాయం పొందుతూ ఉన్నారు. క్యూబా, చైనాల మద్దతు ఉన్నందున పోరాటం కొనసాగిస్తున్నారు. ఇరు పక్షాలకూ మానవతా దృక్పథము ఉండాలి. మార్గము శాంతి సంభాషణల ద్వారా మాత్రమే ఏర్పడుతుంది గాని, ఉగ్రవాదంతో ఏనాటికీ కాదు. భారత ప్రభుత్వము మధ్యవర్తిగా దృఢంగా నిలిచి వారి మధ్య గల సమస్యల తీర్మానము చేసి రాజీ కుదర్చాలి. తమిళులకు సమ్మాన పూర్వకమైన జీవితము లభించాలని మనము చెప్పాలి. ఉద్యోగాల విషయంలో ఎటువంటి పక్షపాతము చూపరాదు. వారికొక చిన్న ప్రత్యేక రాజ్యము ఉండాలనే విషయాన్ని సమర్థించము.

Acc-No. 31000

294.5

RAJ

శు. 3.00